

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ - ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΓΓΕΙΟΥ ΠΡΟΣΟΔΟΥ

Ἡ θεωρία τῆς ἐγγείου προσόδου εἶναι πολὺ μεταγενεστέρα τῆς πραγματικότητος. Πρὶν ἢ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἀποδείξῃ ὁ Ricardo, ὅτι τὸ καθαρὸν εἰσόδημα τῶν γαιῶν, διὰ τὸν κύριον αὐτῶν, συνίσταται εἰς τὸ πλεόνασμα τῆς γονιμότητος τῶν καλῶν γαιῶν ἀπέναντι τῶν μὴ τοιούτων, οἱ γαιοκτῆται ἐκαρποῦντο τὸ εἰσόδημα τοῦτο, χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἀνάγκην νὰ λεπτολογῶσιν. Βαθμηδὸν ἢ ἐπιστήμη, εἰσερχομένη εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν φαινομένων τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφήσῃ ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀπὸ τῆς ἀκινήτου κτήσεως πηγάζον. Ἴδου εἰς ποῖα πορίσματα κατέληξαν αἱ σχετικαὶ ἔρευναί της :

Εὐθὺς ὡς ἐκ τοῦ ἐνιαυσίου εἰσοδήματος τῆς γῆς ἀφαιρέσωμεν τοὺς μισθοὺς τῆς καλλιεργησάσης αὐτὴν ἐργασίας καὶ τοὺς τόκους τῶν συσσωματωθέντων μετ' αὐτῆς κεφαλαίων, τὸ ἀπομένον ἀποτελεῖ τὴν ἐγγεῖον πρόσοδον. Κατ' ἀκρίβειαν, λέγει ὁ Roscher, ἡ ἐγγεῖος πρόσοδος εἶναι ἡ πληρωνομένη τιμὴ διὰ τὴν γρησιμοποίησιν τῶν παραγωγικῶν καὶ ἀκαταστρέπτων φυσικῶν δυνάμεων, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐδάφους εἶναι ἐπιδεικτικαὶ ἰδιοποιήσεως.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ φαινομένου τῆς ἐγγείου προσόδου, δύναται τις εἰπεῖν, συμβαδίζει μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς κοινωνίας· ἐν τῇ πρωτογενεῖ καταστάσει τῆς ἀνθρωπότητος οὐδεὶς λόγος περὶ ἐγγείου προσόδου· ὅταν, λέγει ὁ Garnier, αἱ παραγωγικαὶ γαῖαι δὲν κατελήφθησαν ἀκόμη, ἕκαστος δὲ καλλιεργητῆς δύναται νὰ ἔχῃ ὅσας ἀπαιτεῖ ἡ βιομηχανία του, δὲν ὑπάρχει ἐγγεῖος πρόσοδος. Ἡ ἐγγεῖος πρόσοδος γεννᾶται τότε μόνον, ὅταν αἱ παραγωγικότεραι γαῖαι λείψωσι ἢ ὅταν οἱ καλλιεργηταὶ ἀποχωροῦντες μεταβιβάξωσι τὴν θέσιν των εἰς ἄλλους καλ-

λιεργητάς, προτιμῶντας μᾶλλον νὰ πληρῶνωσιν αὐτοῖς χορήγημά τι παρὰ νὰ ἐκτοπιζῶνται ἀπώτερον καὶ νὰ καλλιερῶσιν ἄλλας γαίας ἴσης γονιμότητος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περίστασις αὕτη παρουσιάζεται καὶ ἐν τῇ νῆξ κοινωνίᾳ, καὶ ὅταν αἱ γαίαι εἶναι ἀκόμη ἄφθονοι, δύναται τις νὰ παραδεχθῆ, ὅτι ἡ ἔγγειος πρόσοδος γεννᾶται κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν γαιῶν.

Ἄς ὑποθέσωμεν ἤδη, ὅτι ὅλαι αἱ γαίαι τῆς πρώτης ποιότητος, ἤτοι αἱ γονιμώτεραι καὶ αἱ καλλίτερον τοποθετημέναι, ὑπεβλήθησαν εἰς καλλιέργειαν, χωρὶς ἐντεῦθεν τὰ προϊόντα αὐτῶν νὰ δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὸν ὑπάρχοντα πληθυσμόν. Οἱ καλλιεργηταὶ ἢ θέλουσιν ἀποταθῆ εἴτε εἰς ἀπωτέρας γαίας ἴσης γονιμότητος, εἴτε εἰς πλησίον γαίας ὀλιγώτερον γονίμου, ἢ θέλουσι ἐπιτείνει διὰ προσθήκης ἐργασίας καὶ κεφαλαίων τὴν καλλιέργειαν τῶν ἤδη καλλιεργουμένων γαιῶν τῶν. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς περιπτώσεις οἱ καλλιεργηταὶ ἢ ἐπιβαρύνονται δι' ἐξόδων μεγαλειτέρων σχετικῶς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα κατεβάλλοντο πρότερον ἐπὶ τῶν ἐπιτοπιῶν πρώτης ποιότητος γαιῶν. Ἡ ἀπόστασις τῶν τόπων ἐπιφέρει αὐξήσιν παντοίων ἐξόδων. Ἡ ὀλιγώτερον γόνιμος γῆ ἐπίσης ἐπιβαρύνει πλείοτερον τὰ εἰσοδήματά της, λαμβανομένου ὑπ' ὕψιν ὅτι ἡ αὐτὴ ποσότης ἐργασίας καὶ ἐργατικοῦ κεφαλαίου παράγει ἐν αὐτῇ μὲν χειρότερον καὶ ὀλιγώτερον προϊόν, ἐν τῇ γονιμωτέρᾳ δὲ γῆ καλλίτερον καὶ πλείοτερον.

Ὅταν τὰ ἐκ τῶν αὐτῶ διαφόρων γαιῶν παραγόμενα προϊόντα κομισθῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν, ἄλλα παρὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι βεβαρυνμένα διὰ πλειόνων ἐξόδων καὶ ἄλλα δι' ὀλιγωτέρων. Διὰ τὸν αἶτον π. χ. τὸν παραχθέντα ἐν τῇ γῆ τῆς καλλιτέρας ποιότητος κατεβλήθησαν μικρότεροι παραγωγικαὶ δαπάναι παρὰ διὰ τὸν αἶτον τὸν παραχθέντα ἐν τῇ γῆ τῆς δευτέρας ποιότητος. Ἰσχυριζομένου ὅτι πρόκειται περὶ τῆς αὐτῆς ἀγορᾶς, περὶ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ περὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος τοῦ αἵτου, ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶναι μία, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλουσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς καταναλώσεως καὶ ὁ φυσικὸς νόμος τῆς ζήτησεως καὶ τῆς προσφορᾶς. Δύνανται νὰ διαφέρωσιν αἱ παραγωγικαὶ δαπάναι ἐπὶ

τούτων ἢ ἐκεῖνων τῶν ποσῶν τοῦ αἵτου, ἅμα ὡς οὗτος εἶναι τῆς αὐτῆς ποιότητος ἢ ἀγορᾶ δὲν ἔχει παρὰ ἐν δι' ὅλα τὰ ποσὰ τιμολόγιον.

Ἐξεταστέον ἤδη ποία εἶναι ἡ τιμὴ, ἣτις ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν διαφόρων τῆς αὐτῆς ποιότητος αἵτων. Εἶναι ἡ τιμὴ τοῦ αἵτου τοῦ παραχθέντος διὰ τῆς μεγαλειτέρας δαπάνης, ἤτοι τοῦ παραχθέντος ἐκ τῶν γαιῶν τῆς χειροτέρας ποιότητος, διότι, ἐὰν ὁ παραγωγὸς ὁ καταβάλλων πλείονα ἐξόδα καλλιεργείας δὲν ἐπιτύγχανε ἐν τῇ τιμῇ τοῦ προϊόντος τοῦ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προκαταβολῶν του καὶ μάλιστα κέρδος, θὰ ἔπαυε νὰ καλλιεργῇ τὰς γαίας τῆς χειροτέρας ποιότητος. Οἱ κάτοχοι τῶν καλλιτέρων γαιῶν δὲν φοβοῦνται τὸν συναγωνισμόν τῶν χειροτέρων. Ἴνα ἐπέλθῃ τοιοῦτος, πρέπει νὰ κομισθῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν προϊόντα χειροτέρων γαιῶν δηλαδὴ μᾶλλον βεβαρυνμένα δι' ἐξόδων. Εἶναι φανερόν λοιπὸν, ὅτι ἡ κυριεύουσα ἐν τῇ ἀγορᾷ τιμὴ τοῦ αἵτου εἶναι ἡ τιμὴ τοῦ μᾶλλον βεβαρυνμένου, ἐὰν οὗτος εἶναι ἀναγκαῖος.

Μεγάλη εἶναι ἡ κλίμαξ τῶν γαιῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς γονιμότητος καὶ καλλιεργείας. Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι πρόκειται περὶ τεσσάρων ποιότητων γαιῶν, ἡ πρώτη τῶν ὁποίων παράγει διὰ δαπάνης δρ. 10, ἡ δευτέρα διὰ δαπάνης δρ. 12, ἡ τρίτη διὰ δαπάνης δρ. 14, καὶ ἡ τετάρτη διὰ δαπάνης δρ. 16. Ἐπειδὴ ἡ τιμὴ τοῦ αἵτου εἶναι ἡ αὐτή, ἔστω δρ. 16, ὁ κάτοχος τῆς πρώτης γῆς ἔχει ἔγγειον πρόσοδον δρ. 6, ὁ τῆς δευτέρας δρ. 4, ὁ τῆς τρίτης δρ. 2 καὶ ὁ τῆς τετάρτης 0. Τὸ παράδειγμα τοῦ αἵτου ἐφαρμόζεται εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ἐν γένει ὅσον γονιμώτεραι αἱ γαίαι καὶ ὅσον ἡ κοινωνικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀλιγώτερον γονίμων γαιῶν, τόσον ἡ ἔγγειος πρόσοδος τῶν πρώτων γαιῶν εἶναι μεγαλειτέρα. Εἶναι τὸ τίμημα φυσικοῦ, τρόπον τινα, μονοπωλίου, τὸ ὁποῖον ἐξασκουσιν οἱ κάτοχοι τῶν καλλιτέρων γαιῶν ἀπέναντι τῶν καταναλωτῶν. Τὸ ἀξίωμα λοιπὸν «μακάριοι οἱ πρῶτοι καταλαβόντες», ἔχει ἐξοχὸν τῇ ἀληθείᾳ πρακτικὴν ἔννοιαν.

ΔΙΕΘΝΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΔΕΜΑΤΑ

Ἡ μετὰ τῶν ξένων ἐπικρατειῶν ἀνταλλαγὴ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἀνευ δηλώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν, ὡς ἐρρυθμίσθη ἐν Ἑλλάδι διὰ τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1882 καὶ 27 Μαΐου 1887 ΠΟΓ' καὶ ΑΦΝΘ' νόμων, στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀπὸ 3 Νοεμβρίου 1880 συνθήκης καὶ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1885 προσθέτου πράξεως μεταξὺ Ἑλλάδος, Γερμανίας, Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας, Αὐστροουγγαρίας, Βελγίου, Βρασιλίας, Βουλγαρίας, Χιλῆς, Δανίας, Δανικῶν Ἀντιλλῶν, Δομινικανικῆς Δημοκρατίας, Αἰγύπτου, Ἰσπανίας, Γαλλίας, Γαλλικῶν Ἀποικιῶν, Ἰταλίας, Λουξεμβούργου, Μαυροβουνίου, Πακιστανῆς, Ὀλλανδίας, Περσίας, Πορτογαλίας, Πορτογαλικῶν Ἀποικιῶν, Ρουμανίας, Σερβίας, Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, Ἑλβετίας, Τουρκίας, Οὐρουγουάης καὶ Βενεζουέλας. Αἱ συνθήκαι αὗται διεϋρύνθησαν τὴν διεθνήν ὑπηρεσίαν τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων ἐπὶ τῶν ἐξῆς βάσεων :

α'. — 1) Δύνανται νὰ ἀποσταλῶσιν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ταχυδρομικῶν δεμάτων, ἐκ μιᾶς τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν χωρῶν εἰς τὴν ἑτέραν, δέματα μετὰ ἢ ἀνευ δηλώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν, μέχρι βάρους 5 χιλιογράμμων. Ἡ ἀξία τῶν δεμάτων τούτων μέχρι τοῦ ποσοῦ 500 φράγκων δύναται νὰ καταβληθῇ παρὰ τοῦ παραλήπτου. Ἐν τούτοις ἐκάστη χώρα δύναται κατ' ἄρεσκειαν α') νὰ περιορίσῃ μέχρι 3 χιλιογράμμων τὸ βᾶρος τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς παραδιδομένων δεμάτων, β') νὰ μὴ ἀποδέχεται δέματα μὲ δεδηλωμένην ἀξίαν ἢ δέματα ὧν ἡ ἀξία καταβληθῆσεται παρὰ τῶν παραληπτῶν, οὐδὲ δέματα δυσμετακόμιστα (encombrants). Ἐκάστη χώρα ὀρίζει καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς αὐτὴν τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς δηλώσεως τῆς ἀξίας, ὅσπερ ἐν οὐδεμίᾳ περιστάσει δύναται νὰ ᾖ ἐλάττω τῶν 500 φράγκων. Μεταξὺ δύο ἢ πλείοτερον χωρῶν, ἀποδεξαμένων ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλας σχέσεσι αὐτῶν διαφόρους ἀνωτάτους ὅρους δέον νὰ τηρῆται ἀμοιβαίως ὁ σχετικῶς ἑλασσων. — 2) Ὁ κανονισμὸς τῆς ἐκτελέσεως ὀρίζει τοὺς ἄλλους ὅρους,

ὅρ' οὗς τὰ δέματα γίνονται δεκτὰ πρὸς μεταφορὰν, καὶ ἰδίως καθορίζει τὰ δέματα, ἅτινα δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δέματα δυσμετακόμιστα.

β'. — Τὸ ἐλεύθερον τῆς μετακομίσεως ἐξασφαλίζεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκάστης τῶν προσχωρησασῶν χωρῶν, ἢ δὲ ὑπηρεσία τῶν μετεχουσῶν εἰς τὴν μεταφορὰν καθίσταται ὑπεύθυνος ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἐπαμένῳ ἄρθρῳ ΙΑ' διαγραφομένων ὁρίων. Πλὴν ἐναντίας συμφωνίας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν, ἢ διαβιβάσεως τῶν μεταξὺ μὴ γειτνιαζουσῶν χωρῶν ἀνταλασσομένων ταχυδρομικῶν δεμάτων ἐκτελεῖται ἀπερικαλύπτως.

γ'. — 1) Ἡ διεύθυνσις τῆς χώρας τῆς καταγωγῆς ὀφείλει πρὸς ἐκάστην τῶν μετεχουσῶν εἰς τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφορὰν τέλος 50 ἑκατοστῶν ἀνὰ πᾶν δέμα. 2) Πλὴν τούτου ἂν αἱ διὰ θαλάσσης μεταβιβάσεις ὡσι μία ἢ πλείονες, ἢ διεύθυνσις τῆς χώρας τῆς καταγωγῆς ὀφείλει εἰς ἐκάστην τῶν μετεχουσῶν εἰς τὴν θαλάσσιαν μεταφορὰν ὑπηρεσιῶν τέλος, ὀριζόμενον ἀνὰ πᾶν δέμα ὡς ἑπείτα· εἰς 25 ἑκατοστὰ ἐπὶ πάσης μεταφορᾶς οὐχὶ ἐπέκεινα τῶν 500 ναυτικῶν μιλίων· εἰς 50 ἑκατοστὰ ἐπὶ πάσης μεταφορᾶς ἐπέκεινα τῶν 500 ναυτικῶν μιλίων, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουσης τὰ 1000 ναυτικὰ μίλια· εἰς 1 φράγκον ἐπὶ πάσης μεταφορᾶς ἐπέκεινα τῶν 1000 μιλίων, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουσης 3000 ναυτικῶν μιλίων· εἰς 2 φράγκα ἐπὶ πάσης μεταφορᾶς ἐπέκεινα τῶν 3000 ναυτικῶν μιλίων ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουσης 6000 ναυτικῶν μιλίων· εἰς 3 φράγκα ἐπὶ πάσης μεταφορᾶς ὑπερβαίνουσης 6000 ναυτικῶν μιλίων. Αἱ μεταφοραὶ αὗται ὑπολογίζονται, περιστάσεως τυχεύσεως, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τῶν οἰκειῶν λιμῶνων τῶν δύο ἀνταποκρινομένων χωρῶν. — 3) Τὰ ἐν ταῖς ἡγουμέναις παραγράφοις 1 καὶ 2 ὀριζόμενα τέλη διὰ τὰ δυσμετακόμιστα δέματα αὐξάνουσι κατὰ 50 τοις ἑκατόν. — 4) Ἀνεξαρτήτως τῶν διαμετακομιστικῶν ἐξόδων τούτων, ἢ διεύθυνσις τῆς χώρας τῆς ἀποστολῆς λόγῳ ἀσφαλιστροῦ διὰ τὰ μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας δέματα πρὸς ἐκάστην τῶν διευθύνσεων, αἰτίνες μετέχουσι τῆς κατὰ γῆν ἢ κατὰ θαλάσσαν ὑπ' εὐθύ-

νην αὐτῶν μεταβιβάσει, ὀφείλει τέλος ἀνάλογον καὶ ἴσον πρὸς τὸ εἰσπραττόμενον διὰ τῆς ἐπιστολῆς μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας.

Δ'. — Ἡ προσπληρωμὴ τοῦ τέλους τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων εἶναι ὑποχρεωτικὴ.

Ε'. — 1) Τὸ τέλος τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἀθροίσεως, ὡς πρὸς ἕκαστον δέμα, τοσοῦτων ἀπλῶν τελῶν ἐκ 50 ἑκατοστῶν ἢ τοῦ ἰσοδυνάμου οἰκείου νομισμα-
τος ἐκείτης χώρας, ὅσοι εἰσὶν αἱ μετέχουσαι εἰς τὴν διὰ ξη-
ρᾶς μεταφορὰν ὑπηρεσίαν, προστιθεμένου, εἰ δεῖσῃ, τοῦ ὑπὸ
τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγουμένου Γ' ἄρθρου προβλεπομέ-
νου θαλασσίου τέλους. Ἐν τῷ κανονισμῷ τῆς ἐκτελέσεως ὀρί-
ζεται ἡ ἰσοδύναμος σχετικὴ ἀξία τῶν διαφόρων νομισματικῶν
μονάδων. — 2) Τὰ δυσμετακόμιστα δέματα ὑπόκεινται εἰς
πρόσθετον τέλος 50 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἀναγομένων τῶν ὑποδιαί-
ρέσεων ἂν ἡ περίσσεια εἰς 5 ἑκατοστὰ. — 3) Διὰ τὰ μετὰ δε-
δηλωμένης ἀξίας δέματα προστίθεται ἀσφάλιστρον ἴσον πρὸς τὸ
εἰσπραττόμενον διὰ τῆς ἐπιστολῆς μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας. —
4) Ὁ ἀποστολεὺς δέματος, οὗ ἡ ἀξία καταβληθῆσεται παρὰ
τοῦ παραλήπτου, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰδικὸν τέλος, ὅπερ δὲν
δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς εἰσπρατικῆς
ποσότητος παρὰ τοῦ παραλήπτου. Ἡ διεύθυνσις τῆς χώρας
τῆς ἀποστολῆς δύναται νὰ εἰσπράττῃ κατ' ἐλάχιστον ὅρον 20
ἑκατοστὰ, ἀνάγουσα εἰς 5 ἑκατοστὰ τῆς ἐλαττοῦ αὐτῶν ὑπο-
διαίρέσεως. Τὸ τέλος τοῦτο διανέμεται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τῆς
ὑπηρεσίας τῆς χώρας τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς χώρας τοῦ πρὸς
ὃν ὄρου. — 5) Ὡς διαβατικὸν μέτρον ἐκάστη τῶν συμβαλλο-
μένων χωρῶν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τῶν καταγομένων ἢ
προωρισμένων διὰ τὰ γραφεῖα αὐτῆς ταχ. δεμάτων πρόσθετον
τέλος ἐξ 25 ἑκατοστῶν ἀνὰ πᾶν δέμα. Ἐξαιρετικῶς τὸ
πρόσθετον τοῦτο τέλος ἀναβιβάζεται εἰς 75 ἑκατοστὰ ἐν τῇ
Ἀργεντινῇ Δημοκρατίᾳ, τῇ Βραζιλίᾳ, τῇ Χιλῇ, τῇ Παρα-
γουάῃ, τῇ Περσίᾳ, τῇ Σουηδίᾳ, καὶ τῇ Βενεζουέλᾳ. — 6) Ἡ
μεταξὺ τῆς Ἑβραϊτικῆς Γαλλίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἀλγερίης
καὶ τῆς Κορσικῆς ἐξ ἄλλου μεταφορὰ διδὲν ἐπίσης χώραν εἰς
πρόσθετον τέλος 25 ἑκατοστῶν ἀνὰ πᾶν δέμα. — 7) Ὁ ἀπο-

στολεὺς ταχ. δέματος δύναται νὰ λάβῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς
τοῦ ἀντικειμένου τούτου, προκαταβάλλων μόνιμον τέλος 25
ἑκατοστῶν κατ' ἀνώτατον ὅρον. Τὸ τέλος τοῦτο ἀνήκει ὅλον
εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς χώρας τῆς ἀποστολῆς.

ΣΤ'. — Ἡ ἀποστέλουσα ὑπηρεσία ἀποδίδει δι' ἕκαστον
δέμα, α') εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρὸς ὃν ὄρου 50 ἑκατοστὰ,
προστιθεμένων, ἂν ἡ περίστασις, τῶν προβλεπομένων ἐν ταῖς
παραγράφου 2, 5 καὶ 6 τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου Ε' προσθέτων
τελῶν, τοῦ ἡμίσεος τέλους τῶν δεμάτων, ὧν ἡ ἀξία βαρύνει
τὸν παραλήπτην, τοῦ προβλεπομένου ἐν τῇ παραγράφῳ 4
τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καὶ τέλους ἐκ 5 ἑκατοστῶν ἀνὰ 200 φράγκα
ἢ κλάσμα 200 φρ. τῆς δηλωθείσης ἀξίας, β') τυχούσης περι-
πτώσεως, εἰς πᾶσαν διήμεσον ὑπηρεσίαν τὰ ἐν ἄρθρῳ Γ' ὀρι-
σθέντα τέλη.

Ζ'. — Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν χώραν τοῦ πρὸς ὃν ὄρου νὰ εἰσ-
πράττῃ παρὰ τοῦ παραλήπτου δι' ἀγώγιον καὶ διὰ τὴν ἐκ-
πλήρωσιν τῶν τελωνιακῶν διατυπώσεων τέλος οὐχὶ ἀνώτερον
τῶν 25 ἑκατοστῶν, ἀνὰ πᾶν δέμα.

Η'. — Τὰ δέματα, περὶ ὧν ἡ παροῦσα σύμβασις, δὲν ἐπιβα-
ρύνονται δι' οὐδενὸς ἑτέρου ταχ. τέλους πλὴν τῶν προβλεπο-
μένων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις Γ', Ε' καὶ Ζ' καὶ ἐν τῷ
ἐπομένῳ ἄρθρῳ Θ'.

Θ'. — Ἐπὶ τῇ ἐκ νέου ἀποστολῇ τῶν ταχ. δεμάτων ἐκ μιᾶς
εἰς ἄλλην χώραν, ἐνεκα ἀλλαγῆς τῆς διαμονῆς τῶν παραληπτῶν
ὡς καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν μὴ παραδεδεμένων ταχ. δεμά-
των, εἰσπράττονται προσέτι τὰ ὀρισθέντα ἐν ἄρθρῳ Ε' τέλη εἰς
βάρος τῶν παραληπτῶν, ἢ περιστάσεως τυχούσης τῶν ἀπο-
στολεῶν, διατηρουμένου ἀκεραίου τοῦ δικαιώματος τῆς πλη-
ρωμῆς τῶν καταβληθέντων τελωνιακῶν ἢ ἄλλων τελῶν.

Ι'. — 1) Ἀπαγορεύεται ἡ διὰ τοῦ ταχυδρομίου ἀποστολὴ
δεμάτων, περιεχόντων εἴτε ἐπιστολὰς ἢ σημειώσεις ἐχούσας χα-
ρακτηρὰ ἀνταποκρίσεως εἴτε ἀντικείμενα ὧν ἡ παραδοχὴ δὲν
εἶναι ἐπιτετραμένη παρὰ τῶν νόμων ἢ τῶν τελωνιακῶν κανο-
νισμῶν ἢ ἄλλων. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἀποστολὴ νομι-
σμάτων, ὀλῶν χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ καὶ ἄλλων πολυτίμων κτι-

κειμένων εντός δεμάτων άνευ δηλώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν, ἀποστελλομένων δὲ εἰς χώρας ἐπιτροπούσας τὴν δήλωσιν τῆς ἀξίας. 2) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δέμα, ὑπαγόμενον εἰς τινὰ τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων τούτων, παραδοθῆ παρα τινος τῶν διευθύνσεων τοῦ συνδέσμου εἰς ἑτέραν διεύθυνσιν τοῦ συνδέσμου, ἡ διεύθυνσις αὐτὴ ἐνεργεῖ κατὰ τὸν τρόπον καὶ τοὺς τύπους, οὓς προβλέπουσιν ἡ τε νομοθεσία αὐτῆς καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ τῆς.

ΙΑ'. — 1) Πλὴν τῆς περιστάσεως ἀνωτέρας βίας ἐν ἀπώλειᾳ, παραβιάσει ἢ βλάβῃ ταχυδρομικοῦ δέματός τινος, ὁ ἀποστολεὺς ἢ ἐν ἑλλείψει ἢ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ ὁ παραλήπτης δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν ἀντίστοιχον πρὸς τὸ πραγματικὸν ποσὸν τῆς ἀπώλειας ἢ τῆς βλάβης, χωρὶς ἐν τούτοις ἡ ἀποζημίωσις αὐτὴ νὰ δύναται νὰ ὑπερβαίῃ διὰ τὰ συνήθη δέματα τὰ 25 φράγκα καὶ διὰ τὰ δέματα μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας ταύτης. Ἐν τούτοις διὰ τὰς διευθύνσεις, αἰτίνες ἀπεδέξαντο τὸ ὄριον τῶν 3 χιλιογράμμων, ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὰ άνευ δηλώσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν δέματα δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 15 φράγκα. Ὁ ἀποστολεὺς ἀπολεσθέντος δέματος δικαιούται πρὸς τούτοις νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἐξόδα τῆς ἀποστολῆς. — 2) Ἡ ὑποχρέωσις τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως βαρύνει τὴν διεύθυνσιν, παρ' ἣς ἐξαρτᾶται τὸ γραφεῖον τῆς ἀποστολῆς, ἐπιφυλάσσεται δὲ εἰς τὴν διεύθυνσιν ταύτην ἡ προσφυγὴ κατὰ τῆς ὑπευθύνου διευθύνσεως τούτης τῆς διευθύνσεως ἐκείνης, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ὁποίας συνέβη ἡ ἀπώλεια, ἡ παραβίασις ἢ ἡ βλάβη. — 3) Μέχρις ἐναντίας ἀποδείξεως ἡ εὐθύνη βαρύνει τὴν διεύθυνσιν, ἣτις, παραλαβοῦσα άνευ ἀντιρρήσεως τὸ δέμα, δὲν δύναται, νὰ ἀποδείξῃ μῆτε τὴν πρὸς τὸν παραλήπτην παράδοσιν μῆτε, κατὰ τὴν ἐκάστοτε περίστασιν, τὴν ταυτικὴν μεταβίβασιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπομένην διεύθυνσιν. — 4) Ἡ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀποστολῆς πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως δέον νὰ γένηται ὡς οἶον τε τάχιον, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως. Ἡ ὑπεύθυνος ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ άνευ καθυστερήσεως εἰς τὴν ἀποστέλλουσαν ὑπηρεσίαν τὸ ποσὸν τῆς παρ' αὐτῆς καταβληθείσης ἀποζημιώ-

σεως. — 5) Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ αἴτησις δὲν γίνεται δεκτὴ, εἰμὴ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ δέματος εἰς τὸ ταχυδρομεῖον· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ αἰτῶν εἰς οὐδεμίαν δικαιούται ἀποζημίωσιν. — 6) Ἐν ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ βλάβη ἐγένετο κατὰ τὴν μεταφορὰν μεταξὺ τῶν ἀνταλλακτικῶν γραφείων δύο γειτνιαζουσῶν χωρῶν, δὲν εἶναι δὲ δυνατόν νὰ βεβαιωθῇ ὁποίας αὐτῶν ἐν τῷ ἐδάφει συνέβη ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ βλάβη, αἱ δύο ἐν αἰτίᾳ διευθύνσεις ὑφίστανται εἰς ἡμισείας τὴν ζημίαν. — 7) Ἡ εὐθύνη τῶν διευθύνσεων παύει ἐπὶ τοῖς ταχυδρομικοῖς δέμασιν, ἅτινα δὲν παρέλαβον οἱ δικαιούχοι.

ΙΑ' δις. — Ἀπαγορεύεται πᾶσα δολία δηλώσις τῆς ἀξίας, ὑπερβαίνουσα τὴν ἀληθῆ ἀξίαν τοῦ περιεχομένου τοῦ δέματος. Ἐν περιπτώσει δολίως δηλώσεως, ὁ ἀποστολεὺς ἀπόλλυσι πᾶν δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν, μὴ παραβλαπτομένης τῆς δικαστικῆς καταδιώξεως, ἣν ἐνδέχεται νὰ προβλέπῃ ἡ νομοθεσία τῆς χώρας τῆς καταγωγῆς.

ΙΑ' τρίς. — Ἐκάστη διεύθυνσις δύναται ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν, αἰτίνες δικαιολογοῦσι τὸ μέτρον τοῦτο, νὰ ἀναστείλῃ προσωρινῶς ἐν γένει ἢ ἐν μέρει τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταχυδρομίων δεμάτων ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ εἰδοποιῆ ἀμέσως, ἐν ἀνάγκῃ δὲ διὰ τοῦ τηλεγράφου, τὴν ἐνδιαφερομένην ἢ τὰς ἐνδιαφερομένας διευθύνσεις.

ΙΒ'. — Ἡ ἐσωτερικὴ νομοθεσία ἐκάστης τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ συμβάσει περιεχομένων διατάξεων.

ΙΓ'. — Αἱ διατάξεις τῆς παρουσίας συμβάσεως δὲν περιορίζουσι τὸ δικαίωμα τῶν συμβαλλομένων χωρῶν τοῦ νὰ διατηρήσωσι καὶ δισμελογήσωσι εἰδικὰς συμβάσεις, ὡς καὶ νὰ διατηρήσωσι καὶ καταστήσωσι μᾶλλον στενοὺς συνδέσμους πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων.

ΙΔ'. — Αἱ μὴ μετασχούσαι εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν χωραὶ τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνότητος προχωροῦσι αὐτῇ τῇ αἰτήσει των καὶ κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 18 τῆς συμβάσεως τῆ 1 Ἰουνίου 1878 διαγεγραμμένον τύπον, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς προσχωρήσεις εἰς τὴν Παγκοσμίαν Ταχυδρομικὴν Ἐνότητα. Ἐν

τούτοις ἂν ἡ ἐπιζητούσα τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν χώρα ἀξιοῖ τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσπράττειν πρόσθετον τέλος ἀνώτερον τῶν 25 ἑκατοστῶν ἀνὰ πᾶν δέμα, ἢ Κυβέρνησις τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας ὑποβάλλει τὴν περὶ προσχώρησεως αἴτησιν εἰς πάσας τὰς συμβληθείσας χώρας. Ἡ αἴτησις αὕτη θεωρεῖται ὡς γενομένη ἀποδεκτὴ ἂν ἐντός ἑξ ἡμερῶν οὐδεμία ἀντίρρησης προβληθῇ.

ΙΕ'. — Αἱ διευθύνσεις τῶν ταχυδρομείων τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ὀρίζουσι τὰ γραφεῖα ἢ τὰ μέρη, ἅτινα διενεργοῦσι τὴν διεθνῆ ἀνταλλαγὴν τῶν ταχυδρ. δεμάτων, κανονίζουσι τὸν τρόπον τῆς διαβιβάσεως τῶν δεμάτων τούτων καὶ λαμβάνουσι πάντα τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα μέτρα λεπτομερείας καὶ τάξεως, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως.

ΙΣΤ'. — Ἡ παρούσα σύμβασις ὑποβάλλεται εἰς τοὺς αὐτοὺς ἔρους τῆς ἀναθεωρήσεως, τοὺς ἀναγραφομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 τῆς συμβάσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Ἐνότητος τῆς 1 Ἰουνίου 1878.

ΙΖ'. — 1) Πᾶσα Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν δικαιούται νὰ ἀπευθῆνῃ πρὸς τὰς ἄλλας συμμετεχούσας διευθύνσεις διὰ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου προτάσεις, ἀρρωστικὰς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ταχ. δεμάτων. — 2) Ὅπως καταστῶσιν ὀριστικαί αἱ προτάσεις αὗται, δεόν νὰ συγκεντρώσωσι, α) παμψηφίαν, ἂν πρόκειται περὶ τροπολογίας τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων Α', Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ', Ζ', Η', Θ', Ι', ΙΑ', ΙΑ' δις καὶ ΙΑ' τρις, ΙΣΤ', ΙΖ' καὶ ΙΙΙ' τῆς παρούσης συμβάσεως, β) τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων, ἂν πρόκειται περὶ τροπολογίας τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως ἄλλων παρὰ τὰς τῶν προσημειωθέντων ἄρθρων, γ) ἅπλῃ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν προκειμένου περὶ ἐρμηνείας τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως. — 3) Αἱ ἐγκυροὶ ἀποφάσεις καθιεροῦνται, ἐν μὲν ταῖς δυοῖς πρώταις περιπτώσεσι, διὰ διπλωματικῆς δηλώσεως, ἐν τῇ τρίτῃ δὲ περιπτώσει, διὰ διουκητικῆς ἀναγγελίας, κατὰ τὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς συμβάσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομι-

κῆς Ἐνότητος τῆς 1 Ἰουνίου 1878 ὑποδεικνυόμενον τύπον.

Τελικὸν πρωτόκολλον. — Πᾶσα χώρα ἢ τὸ ταχυδρομεῖον δὲν ἐκτελεῖ νῦν τὴν μεταφορὰν μικρῶν δεμάτων καὶ ἤτις προσχωρεῖ εἰς τὴν σύμβασιν καὶ εἰς τὴν πρόσθετον πρᾶξιν, δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῶν διὰ τῶν σιδηροδρομικῶν ἢ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν. Δύναται συγχρόνως νὰ περιορίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δεμάτων τούτων εἰς τὰ ἀρικνούμενα ἢ τὰ ἀποστελλόμενα ἐντός τῆς περιφερείας τῶν παρὰ τῶν ἐταιριῶν τούτων ἐξυπερευμένων μερῶν. Ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων τῆς χώρας ταύτης δεόν νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν παρ' αὐτῶν πλήρη ἐκτέλεσιν πάντων τῶν ὀρισμῶν τῆς συμβάσεως καὶ τῆς προσθέτου πράξεως, ἰδίως ὅπως διοργανώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνταλλαγῆς παρὰ τὰ σύνορα αὐτῆς. Θέλει δὲ χρησιμεύσει εἰς αὐτὰς ὡς διὰ μέσους διὰ πάσας τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τὰς Διευθύνσεις τῶν ταχυδρομείων τῶν λοιπῶν συμβληθέντων κρατῶν καὶ πρὸς τὸ διεθνὲς γραφεῖον».

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου ΙΕ' τῆς ἀπὸ 3 νοεμβρίου 1880 συνθήκης αἱ συμβληθείσας ἐπικράτειαί προέβησαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἀναγκαίου κανονισμοῦ, ἀποτελουμένου ἐκ δύο πράξεων, ἐξ ὧν ἡ μὲν κυρία τῆς 3 νοεμβρίου 1880, ἡ δὲ πρόσθετος τῆς 21 μαρτίου 1885 καὶ λειτουργοῦντος ἐπὶ τῶν ἐξῆς βάσεων:

«Α'. — 1) Αἱ ταχυδρομικαὶ διευθύνσεις τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, αἱ δικτηροῦσαι τακτικὰς θαλασσίους συγκοινωνίας, δηλοῦσιν εἰς τὰς διευθύνσεις τῶν ἄλλων συμβαλλομένων χωρῶν, τίνες τῶν συγκοινωνιῶν τούτων δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων, ὀρίζουσαι συνάμα καὶ τὴν ἀπόστασιν αὐτῶν. — 2) Αἱ διευθύνσεις τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἀνακοινοῦσιν ἀλλήλαις διὰ πινακῶν τοῦ τύπου Α, τοῦ προσηρημένου εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν, — α') τὰς χώρας πρὸς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὡς διὰ μέσους εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων, — β') τὰς ὁδοὺς δι' ὧν θέλουσιν ἀποστελλεῖσθαι τὰ δέματα ἀπὸ τῶν σημείων τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὰ κράτη, εἰς ἃ αἱ διευθύνσεις υ-

πύρονται, ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν, — γ') τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν τῶν ἐκ τούτου ὀφειλομένων αὐταῖς δι' ἕκαστον προσωρισμὸν ὑπὸ τῆς παραδιδούσης τὰ δέματα διευθύνσεως, — 3) δι' ἐντύπου ὁμοίου πρὸς τὸν πίνακα Α ἐκάστη διεύθυνσις ὀρίζει τὰς ἰδοὺς, δι' ὧν θέλει ἐκτελεσθῆαι ἡ μεταβίβασις τῶν ταχυδρομικῶν αὐτῆς δεμάτων, καὶ τὰ εἰσπρακτικὰ τέλη παρὰ τῶν ἀποστολέων, κατὰ τοὺς ὅρους, καθ' οὓς γίνεται ἡ διαβατικὴ μεταφορά, — 4) ἐκτός τούτου ἐκάστη διεύθυνσις ἀνακοινῶσι εἰς τὴν πρώτην διάμεσον διεύθυνσιν ἀπ' εὐθείας τὰς χώρας, δι' ἧς σκοπεῖ νὰ παραδίδῃ αὐτῇ ταχυδρομικὰ δέματα, — 5) ἐκάστη διεύθυνσις ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὰς συμβαλλομένης διευθύνσεις τὰ ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ παραδοχὴ δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν νόμων, ἢ τῶν κανονισμῶν τοῦ κράτους, εἰς ὃ ἀνήκει.

Β". — Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ άρθρου Ε' § 1 τῆς 3 νοεμβρίου 1880, αἱ διευθύνσεις τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, ἐν αἷς τὸ φράγκον δὲν χρησιμεύει ὡς νομισματικὴ μονάς, εἰσπράττουσι τὰ τέλη αὐτῶν κατὰ τὰ ἐξῆς ἰσότιμα:

Χώραι	50 % φραγκ.	25 % φραγκ.
Γερμανία.....	40 pfennig	20 pfennig
Λύστροουγγαρία.....	25 Kreuzer	13 Kreuzer
Δανιμαρκία.....	36 öre	18 öre
Αἴγυπτος.....	2 piastres	1 piastre
Μεγάλη Βρετανία.....	5 pence	2 pence 1/2
Βρετανικαὶ Ἰνδία.....	4 annas	2 annas
Μαυροβούνιον.....	20 soldi	10 soldi
Νορβηγία.....	36 öre	18 öre
Κάτω Χῶραι.....	25 cents	12 cents
Περσία.....	10 shakis	5 shakis
Πορτογαλλία.....	100 reis	50 reis
Σουηδία.....	36 öre	18 öre
Τουρκία....	2 piastres 1/2 [90 paras]	1 piastre [50 paras]
Ἀργεντινὴ Δημοκρατία.	16 centavos	8 centavos
Βραζιλία.....	200 reis	100 reis
Χιλή.....	10 centavos	5 centavos

Δανικαὶ Ἀντίλλαι.....	10 cents	5 cents
Δομενικανικὴ Δημοκρατία	10 centav. de peso	5 centav. peso
Παρναγουάη.....	10 centavos	5 centavos
Πορτογαλλικαὶ Ἀποικίαι (πλὴν τῶν Πορτογαλ. Ἰνδιῶν)	100 reis	50 reis
Πορτογαλλικαὶ Ἰνδία...	4 langas	2 langas

Γ". — 1) Θεωροῦνται ὡς δέματα δυσμετακόμιστα, α') τὰ δέματα, ὧν μία τῶν διαστάσεων ὑπερβαίνει τὸ 1 μέτρον καὶ 50 ἑκατοστὰ, β') τὰ δέματα ἄτινα, ἕνεκα τοῦ σχήματος αὐτῶν, δὲν μεταφέρονται εὐκόλως μετὰ τῶν ἄλλων δεμάτων, τὰ δέματα, ἄτινα εἰσὶν ὀγκώδη, ἢ ἀπαιτοῦσιν ἰδίως προφυλάξεις, οἷον φυτὰ ἢ δενδρύλια ἐν κανίστροις, κλωβοὶ κενοὶ ἢ περιέχοντες ζῶα ζῶντα, κιβώτια σιγάρων κενὰ ἠνωμένα, καὶ κιβώτια πύλων ἐκ χαρτονίου ἢ ξύλου, ἐπιπλα, κάλαθοι, φυτοφορεῖα, (jardinières), ἀμύξια διὰ παιδας, κρικία (rouets), ποδηλάτα κλπ. 2) Ἐπιφυλάσσεται εἰς τὰς ἐνδιαφερομένης διευθύνσεις τὸ δικαίωμα νὰ περιορίσωσιν εἰς 60 ἑκατοστὰ τὸ μέγιστον ὄριον τῆς διαστάσεως καὶ εἰς 20 κυβικὰ ὑποδεκάμετρα τὸ μέγιστον ὄριον τοῦ ὄγκου τῶν διαμειβομένων ταχυδρομικῶν δεμάτων μετὰ τῶν χωρῶν, αἵτινες δὲν παραδέχονται τὰ δυσμετακόμιστα δέματα (encombrants) ἢ τὰ προσωρισμένα νὰ μετανεχθῶσι διὰ θαλασσίαν ὑπηρεσίαν.

Δ". — Ἀποκλείονται τῆς μεταφορᾶς τὰ δέματα τὰ περιέχοντα ἐκρηκτικὰς ἢ εὐφλέκτους ὕλας καὶ ἐν γένει ἀντικείμενα ἐπικίνδυνα.

Ε". — Τὰ δέματα, ὅπως γίνωσι δεκτὰ πρὸς ἀποστολὴν, δεόν, 1) νὰ φέρωσιν ἀκριβῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀποδέκτου, 2) νὰ ὦσι συσκευασμένα οὕτως ὥστε νὰ ἀντέχωσιν εἰς τὸ μῆκος τῆς μεταφορᾶς καὶ νὰ ἐξασφαλίζηται ἐπαρκῶς τὸ περιεχόμενον, νὰ μὴ εἶναι δὲ δυνατὴ ἡ παραβίασις καὶ ἀφαιρέσις ἐκ τοῦ περιεχομένου χωρὶς νὰ ἀπολειφθῶσιν ἕλην πρόδηλα, 3) νὰ ὦσιν ἐσφραγισμένα δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ, διὰ μολύβδου ἢ ἄλλως καὶ διὰ σφραγιδος φεροῦσης τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ὀνόματος ἢ σημείου ἰδίου τοῦ ἀποστολέως, 4) ἐν περιπτώσει δηλώσεως τῆς ἀξίας, ἢ δῆλωσις αὐτὴ φέρεται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς, εἰς φράγκα καὶ ἑκα-

τοστά, ἢ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς ὀλογράφως ἢ δι' ἀριθμῶν, ἀνευ ζυσημάτων ἢ παρεγγραφῶν, καὶ ἂν ὦσιν αὐταὶ ἐγκεκριμέναι. Ὅταν ἡ δήλωσις διατυποῦται εἰς νόμισμα διάφορον τοῦ φράγκου, ἢ διεύθυνσις τῆς καταγωγῆς ὑποχρεοῦται νὰ ποιῇ τὴν ἀναγωγὴν εἰς φράγκα, κατὰ τὴν ἀγοραίαν αὐτῶν τιμὴν, ἐνδεικνύουσα διὰ νέων ἀριθμῶν, τιθεμένων πλησίον ἢ ὑπὸ τοὺς ἀριθμούς, τοὺς παριστῶντας τὸ ποσὸν τῆς δηλώσεως, τὸ ἰσότημον εἰς φράγκα καὶ ἑκατοστά.

ΣΤ'. — 1) Ἐκαστον δέμα πρέπει νὰ συνοδεύεται διὰ δελτίου ἀποστολῆς καὶ δηλωτικῆς τελωνειακῆς, ὁμοίων ἢ ἀναλόγων πρὸς τὰ προσαρτώμενα εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ὑποδείγματα Β καὶ C. Αἱ διευθύνσεις πληροφοροῦσιν ἀλλήλας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τελωνειακῶν δηλωτικῶν, τῶν ἀναγκαιῶν δι' ἕκαστον προορισμὸν. Τὸ δελτίον ἀποστολῆς συντάσσεται ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ τοῦ ὑποδείγματος Β, τοῦ προσηρημένου εἰς τὸ κείμενον τοῦ κανονισμοῦ πρὸς ἐκτελέσειν τῆς συμβάσεως τῆς 3 Ἰβρίου 1880, ἢτοι ἐν γλώσσῃ γαλλικῇ. Ἐπιτρέπεται ὁμως νὰ τίθεται παρὰ τὸ κείμενον μετάφρασις ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς. — 2) Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις νὰ γίνεται χρῆσις ἐνὸς μόνου δελτίου ἀποστολῆς, καὶ, ἐὰν δὲν ἀντίκειται εἰς τοὺς τελωνιακοὺς νόμους, ἐνὸς μόνου τελωνιακοῦ δηλωτικῆς διὰ δέματα μέχρι τῶν τριῶν, προσερχομένων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀποστολέως καὶ διευθυνόμενον πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον. — 3) Τὰ ἐντυπα τῶν δελτίων τῆς ἀποστολῆς τὰ μὴ τετυπωμένα εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν δεῖν νὰ περιέχωσι παρεγγεγραμμένην μετάφρασιν εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην. — 4) Τὰ δελτία ἀποστολῆς, τὰ συνοδεύοντα τὰ μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας δέματα πρέπει νὰ φέρωσι δι' ἕκαστον δέμα τὴν σημείωσιν τῆς ἀξίας ταύτης καὶ τὸν τύπον τῆς σφραγίδος, δι' ἧς ἐσφραγίσθη τὸ δέμα. — 5) Αἱ συμβαλλόμεναι διευθύνσεις οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνουσιν ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῶν τελωνειακῶν δηλωτικῶν.

Ζ'. — 1) Ἐκαστον δέμα ἐπίσης δὲ καὶ τὸ σχετικὸν δελτίον ἀποστολῆς πρέπει νὰ φέρωσι τεμάχιον χάρτου ὁμοίον ἢ ἀνάλογον πρὸς τὸ ὑπόδειγμα Δ, δεικνύον τὸν ἀριθμὸν τῆς κα-

ταχωρίσεως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γραφείου τῆς καταγωγῆς. — 2) Ἐκτὸς τούτου ἐπὶ τοῦ δελτίου ἀποστολῆς καὶ παρὰ τὴν θέσιν τῆς ὑπογραφῆς ἀποτυποῦται διὰ σημάτων ὁ τόπος καὶ ἡ χρονολογία τῆς παραδόσεως τοῦ δέματος. — 3) Ἐκαστον δέμα μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας ἢ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς ἀξίας αὐτοῦ πρέπει νὰ φέρῃ τεμάχιον χάρτου ἐρυθροῦν, μετὰ σημειώσεως «*valeur declarée*» ἢ «*remboursement*» εἰς χαρακτῆρας λατινικοῦς.

Η'. — 1) Ἡ διαμοιβὴ ταχυδρομικῶν δεμάτων μεταξύ ὁμοίων Κρατῶν, ἢ συνδεομένων διὰ θαλασσίας ἀμέσου συγκοινωνίας, ἐκτελεῖται διὰ τῶν γραφείων. τῶν προσδιοριζομένων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διευθύνσεων. — 2) Κατὰ τὰς σχέσεις μεταξύ χωρῶν, χωριζομένων διὰ τῆς παρεμβάσεως μιᾶς ἢ πλείονων ἐπικρατειῶν, τὰ ταχυδρομικὰ δέματα ἀποστέλλονται διὰ τῶν ὁδῶν, περὶ ὧν ἤθελον συμφωνήσαι αἱ ἐνδιαφερόμεναι διευθύνσεις· παραδίδονται δὲ ἀπερικλύπτως εἰς τὴν πρώτην διέξοδον διεύθυνσιν, πλὴν ἂν αἱ ἐνδιαφερόμεναι διευθύνσεις συμφωνήσωσιν, ὅπως ἐκτελεῖται ἡ διαμοιβὴ ἐντὸς σάκκων, καλῶν ἢ κεκλεισμένων διαχωρισμάτων ἀμαξῶν διὰ φύλλων πορείας ἀπ' εὐθείας.

Θ'. — Τὰ ταχυδρομικὰ δέματα ἐγγράφονται ὑπὸ τοῦ ἀποστέλλοντος ἀνταλλακτικῆς γραφείου ἐπὶ φύλλου πορείας, ὁμοίου πρὸς τὸ ὑπόδειγμα Ε, τὸ προσηρημένον εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν μετὰ πασῶν τῶν ἐντύπων λεπτομερειῶν. Τὰ δελτία ἀποστολῆς καὶ τὰ τελωνιακὰ δηλωτικὰ καὶ αἱ εἰδοποιήσεις παραλαβῆς προσαρτῶνται εἰς τὸ φύλλον πορείας.

Ι'. — Ἀνα τῇ παραλαβῇ τοῦ φύλλου πορείας, τὸ ἀνταλλακτικῆς γραφείου τοῦ προορισμοῦ προβαίνει εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων καὶ τῶν διαφορῶν ἐγγράφων τῶν σημειομένων ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν ἀνάγκῃ βεβαίωσι πᾶσαν ἑλληψιν ἢ ἀταξίαν κατὰ τοὺς παραδεδομένους τύπους ὡς πρὸς τὰς ἐπιστολάς μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἄρθρον 8 § 2 καὶ 3 τοῦ κανονισμοῦ πρὸς ἐκτελέσειν τῆς συμβάσεως τῆς 1 Ἰουνίου 1878.

Ι' δὲ. — 1) Τὸ ποσὸν τῆς καταβολῆς σημειοῦται ἐπὶ τῆς

επιγραφῆς τῶν δεμάτων καὶ ἐπὶ τοῦ δελτίου ἀποστολῆς εἰς νόμισμα τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς. — 2) Πᾶν δέμα ἀποστελλόμενον ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας αὐτοῦ συνοδεύεται ὑπὸ εἰδοποιήσεως ὁμοίας ἢ ἀναλόγου πρὸς τὸ ὑπόδειγμα Ε δις, τὸ προσηρημένον εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν. — 3) Ἀμέσως μετὰ τὴν εἰσπραξίν τῆς ἀξίας, τὸ γραφεῖον τῆς ἀφίξεως ἐπιστρέφει τὴν εἰδοποίησιν ταύτην εἰς τὸ ἀνταλλακτικόν γραφεῖον τῆς καταγωγῆς. — 4) Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ παραλήπτης δὲν καταβάλῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀξίας τοῦ δέματος ἐντὸς ἐπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του, θεωρεῖται τοῦτο ὡς ἄχρηστον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου ΙΑ' § 3 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

ΙΑ'. — 1) Τὰ ἀποστελλόμενα ἐκ νέου δέματα ἔνεκεν ἐσφαλμένης ἀφίξεως διευθύνονται εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῶν διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ, ἣν διαθέτει ἡ ἐνεργοῦσα τὴν ἀποστολὴν ταύτην διεύθυνσις. Ὅταν διὰ τῆς ἐκ νέου ἀποστολῆς πρόκειται νὰ ἐπιστραφῶσι δέματα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς καταγωγῆς, ἀκυροῦνται αἱ ὑπὲρ τῆς διεύθυνσεως ταύτης ἐν τῷ φύλλῳ πορείας ἐγγεγραμμέναι πιστώσεις· τὸ ἐκτελοῦν δὲ τὴν ἐκ νέου ἀποστολὴν ἀνταλλακτικόν γραφεῖον διακρίνει διὰ σημειώσεως τὰ ἀντικείμενα ταῦτα πρὸς ὑπόμνησιν διὰ τὸ γραφεῖον, μεθ' οὗ ἀνταποκρίνεται, μετὰ δηλώσεως τοῦ λάθους ἐν δελτίῳ ἐλέγχου. Ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπτώσει καὶ ἐὰν τὸ ποσὸν δι' οὗ πιστοῦται ἡ ἐνεργοῦσα τὴν ἐκ νέου ἀποστολὴν διεύθυνσις δὲν καλύπτῃ τὰς δαπάνας τῆς ἀποστολῆς ταύτης, πιστόνει αὐτὴ ἑαυτὴν διὰ τῆς διαφορᾶς, ἀυξάνουσα τὸ ὑπὲρ αὐτῆς σημειωθὲν ποσὸν ἐπὶ τοῦ φύλλου πορείας τοῦ ἀνταλλακτικίου γραφείου τῆς καταγωγῆς. Ὁ λόγος δὲ τῆς ἐπανορθώσεως ταύτης γνωστοποιεῖται εἰς τὸ μνημονευθὲν γραφεῖον διὰ δελτίου ἐλέγχου. — 2) Τὰ ἀποστελλόμενα ἐκ νέου δέματα ἔνεκα μεταβολῆς τῆς διαμονῆς τῶν παραληπτῶν πρὸς ἓν τῶν συναλλασσομένων Κρατῶν, ὑποβάλλονται εἰς βᾶρος τῶν παραληπτῶν, ὑπὸ τῆς ἐπιδηύσεως διευθύνσεως, εἰς τὸ ἀνήκον εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τέλος, εἰς τὸ τέλος τῆς διεύθυνσεως, ἥτις ἐνήργησε τὴν ἐκ νέου ἀποστολὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τῶν

διαμέσων διευθύνσεων. Ἡ ἐκτελοῦσα τὴν ἐκ νέου ἀποστολὴν διεύθυνσις πιστόνει αὐτὴ ἑαυτὴν διὰ τοῦ ὀφειλομένου αὐτῇ τέλους παρὰ τῆς διαμέσου διεύθυνσεως ἢ παρὰ τῆς διεύθυνσεως τοῦ νέου προορισμοῦ. Ἄν δὲ τὸ Κράτος, ἐξ οὗ ἢ ἐκ νέου ἀποστολὴ καὶ τὸ τοῦ νέου προορισμοῦ δὲν εἶναι ὁμοῖα, ἢ πρώτη διάμεσος διεύθυνσις, ἢ λαμβάνουσα ταχυδρομικὸν δέμα ἐκ νέου ἀποστολῆς, πιστόνει ἑαυτὴν διὰ τοῦ ἀνήκοντος αὐτῇ τέλους καὶ τοῦ τῆς διεύθυνσεως, τῆς ἐνεργοῦσης τὴν ἐκ νέου ἀποστολὴν σχετικῶς πρὸς τὴν διεύθυνσιν, εἰς ἣν παραδίδεται τὸ δέμα· ἡ τελευταία δὲ αὐτὴ διεύθυνσις, τὸ καθ' ἑαυτὴν, ἐὰν εἶναι διεύθυνσις διάμεσος, αἰτεῖται παρὰ τῆς ἐπομένης διεύθυνσεως τὸ ἴδιον αὐτῆς τέλος, ἠϋζημένον κατὰ τὸ τέλος τὸ ἀναγνωρισθὲν ὡς ὀφειλόμενον πρὸς τὴν πρὸ αὐτῆς διεύθυνσιν. Ἡ αὐτὴ ἐργασία ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων διευθύνσεων, αἰτινες μετέχουσι τῆς μεταφορᾶς μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ταχυδρομικοῦ δέματος εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς διανομῆς. Ἐν τούτοις ἐὰν τὸ ἀπαιτητέον τέλος διὰ τὴν ἐξκαλουθούσαν διὰβίωσιν δέματος ἐκ νέου ἀποστολῆς καταβληθῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποστολῆς ταύτης, τὸ δέμα θεωρεῖται ὡσεὶ ἀπεστέλλετο ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς ἐκ νέου ἀποστολῆς εἰς τὸ Κράτος τοῦ προορισμοῦ, ἐπιδηύμενον εἰς τὸν παραλήπτην ἐλεύθερον ταχυδρομικοῦ τέλους. — 3) Οἱ ἀποστολεῖς δεμάτων ἀχρηστῶν ἐρωτῶνται περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως αὐτῶν. Αἱ αἰτήσεις εἰδοποιήσεως ἀνταλλάσσονται μεταξὺ τῶν κεντρικῶν διευθύνσεων τῶν χωρῶν τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς καταγωγῆς, ἢ μεταξὺ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν ὀρισθέντων ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν διευθύνσεων. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς εἰδοποιήσεως τὸ γραφεῖον τοῦ προορισμοῦ δὲν λάβῃ ἐπαρκεῖς ὁδηγίας, τὸ δέμα ἐπιστρέφεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καταγωγῆς. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρις ἑξ μηνῶν διὰ τὰς σχέσεις μετὰ τῶν ὑπερθαλασσιῶν χωρῶν. Τὰ ἀντικείμενα ὅμως, ἅτινα ὑπάρχοντα εἰς βλάβην ἢ φθοράν, δύνανται νὰ πωληθῶσι ἀμέσως, ἄνευ προηγουμένης ἰδοποιήσεως καὶ ἄνευ δικαστικῆς διατυπώσεως, ὑπὲρ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν, συντασσομένου πρωτοκόλλου τῆς πωλήσεως. Τὰ

έπιστρεπτέα εἰς τὸν ἀποστολέα δέματα ἐγγράφονται ἐπὶ τοῦ φύλλου πορείας μετὰ σημειώσεως ἐν τῇ στήλῃ τῶν παρατηρήσεων «ἄχρηστον». Θεωροῦνται δὲ καὶ διατιμῶνται ὡς τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀποστελλόμενα ἐκ νέου ἕνεκα μεταβολῆς τῆς κατοικίας τῶν παραληπτῶν. — 4) Δέμα τοῦ ὁποῖου ὁ παραλήπτης ἀνεχώρησεν εἰς χώραν μὴ μετασχούσαν τῆς συμβάσεως τῆς 3 νοεμβρίου 1880, θεωρεῖται ὡς δέμα ἄχρηστον, πλὴν ἂν ἡ διεύθυνσις τοῦ πρώτου προορισμοῦ δύναται νὰ τὸ ἀποστείλῃ εἰς τὸν παραλήπτην. — 5) Ἐὰν βεβαιωθῇ μία τῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ ἄρθρου 1' τῆς συμβάσεως κατὰ τὰς ἐργασίας τῆς ἀνταλλαγῆς, τὸ δέμα ἐπιστρέφεται ἀπλῶς εἰς τὸ ἀνταλλακτῆριον γραφεῖον τῆς καταγωγῆς ὑπὸ τὸν τύπον, περὶ οὗ προβλέπει ἡ § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

IB". — 1) Ἐκάστη διεύθυνσις συντάσσει κατὰ μῆνα δι' ἑκάστου τῶν ἀνταλλακτῆριων αὐτῆς γραφεῖων, καὶ δι' ὅλα τὰ ληφθέντα ἀντικείμενα παρὰ τῶν ἀνταλλακτῆριων γραφεῖων μίξ καὶ τῆς αὐτῆς διεύθυνσεως, κατάστασιν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα Γ' τὸ προσηρητημένον εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν, τῶν ἐγγεγραμμένων ποσῶν ἐπὶ ἑκάστου φύλλου πορείας εἴτε εἰς πίστωσίν τῆς διὰ τὸ τέλος αὐτῆς καὶ τὸ τέλος ἑκάστης τῶν ἐνδιαφερομένων διεύθυνσεων, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων τελῶν ὑπὸ τῆς διεύθυνσεως τῆς καταγωγῆς, εἴτε εἰς χρέωσίν τῆς, διὰ τὸ ἀνήκον μέρος τῶν τελῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκ νέου ἀποστολῆς καὶ εἰς τὰς διαμέσους διεύθυνσεις, ἐν περιπτώσει ἐκ νέου ἀποστολῆς καὶ ἀχρηστίας (de rebut) ἐκ τῶν εἰσπρακτέων παρὰ τῶν παραληπτῶν τελῶν. — 2) Αἱ καταστάσεις τοῦ ὑποδείγματος Γ' ἀνακεφαλαιοῦνται εἴτα φροντίδι τῆς αὐτῆς διεύθυνσεως ἐν λογαριασμῶ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα G τὸ προσηρητημένον ἐπίσης εἰς τὸν παρόντα κανονισμόν. — 3) Ὁ λογαριασμός οὗτος μετὰ τῶν μερικῶν καταστάσεων, τοῦ φύλλου πορείας καὶ τῶν σχετικῶν δελτίων ἐλέγχου, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, ὑποβάλλεται πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν οἰκίαν διεύθυνσιν ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός. — 4) Οἱ μηνιαῖοι λογαριασμοί, ἐξελεγχθέντες καὶ γενόμενοι ἐκατέρωθεν ἀποδεκτοί, συγκεφαλαιοῦνται ἐν γενικῷ τριμῆνῳ λογαριασμῶ, φροντίδι τῆς

πιπτώσεως διεύθυνσεως. — 5) Τὸ ὑπόλοιπον τὸ ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν ἀμοιβαίων λογαριασμῶν μεταξὺ δύο διεύθυνσεων καταβάλλεται ὑπὸ τῆς χρεουμένης διεύθυνσεως εἰς τὴν πιστουμένην εἰς πραγματικὰ φράγκα καὶ διὰ συναλλαγματικῶν, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῆς πρωτεύουσας, ἢ ἐμπορικῆς πόλεως τῆς τελευταίας ταύτης διεύθυνσεως, τῆς δαπάνης τῆς μεταφορᾶς βαρυνούσης τὴν χρεουμένην διεύθυνσιν. — 6) Ἡ σύνταξις, ἡ ἀποστολὴ καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν λογαριασμῶν ἐκτελοῦνται ὡς οἷόν τε ταχέως καὶ τὸ πολὺ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπομένης τριμηνίας. Μετὰ παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, διὰ τὰ ποσά, τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ μιᾶς διεύθυνσεως εἰς ἑτέραν, καταβάλλεται τόκος δ' 0/0 κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς μηνουθενείσης προθεσμίας. — 7) Ἐν τούτοις αἱ ἐνδιαφερόμεναι διεύθυνσεις δύνανται νὰ λάθωσι, κοινῇ συμφωνίᾳ, ἄλλα μέτρα τῶν διατυπουμένων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τῶν δεμάτων.

II". — 1) Αἱ διεύθυνσεις ἀνακοινοῦσιν ἀλλήλαις διὰ τοῦ διεθνοῦς γραφεῖου καὶ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως τῆς 3 νοεμβρίου 1880 α') τὰ ληφθησόμενα μέτρα ὡς πρὸς τὸ ὄριον τοῦ βάρους, τὴν δῆλωσιν τῆς ἀξίας, τὰ διαμετακομιστικὰ δέματα καὶ τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τῶν δεμάτων, β') ἐὰν ὑπάρχη περίπτωσις, τὰ ὄρια τῶν διαστάσεων καὶ τοῦ ὄγκου, περὶ ὧν προβλέπει ἡ § 2 τοῦ ἄρθρου Γ' τοῦ κανονισμοῦ, γ') τὸ ἐφαρμοστέον τιμολόγιον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων δι' ἕκαστον τῶν συναλλασσόμενων Κρατῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ Ε' τῆς συμβάσεως τῆς 3 νοεμβρίου 1880 καὶ τῷ ἄρθρῳ Α' τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, δ') τὰ γραφεῖα ἢ τὰ μέρη, ἅτινα θέλουσι διαμείβει ταχυδρομικὰ δέματα, ε') ἀπόσπασμα γερμανιστί, ἀγγλιστί ἢ γαλλιστί τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῶν νόμων καὶ κανονισμῶν περὶ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων. — 2) Πᾶσα μεταγενεστέρη τροποποίησις τῶν ἀνωτέρω μνημονευόμενων πέτε θεμάτων δεόν νὰ ἀνακοινοῦται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἄνευ βραδύτητος.

ΙΔ". — Ἡ διεύθυνσις μίξ τῶν συμβαλλομένων χωρῶν δικαιούται νὰ ἀπευθῆν εἰς τὰς ἄλλας διεύθυνσεις διὰ τοῦ Διε-

θνοῦς Γραφείου προτάσεις περί τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Ὅπως αἱ διατάξεις αὐταὶ καταστῶσιν ἐκτελεσταί, ἀπαιτεῖται α') ὁμοφωνία, ἐάν πρόκειται περί τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων ΙΔ'' καὶ ΙΕ'', β') νὰ ὦσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων, ἐάν πρόκειται περί τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων Β'', Γ'', Δ'', Ε'', ΣΤ'', Ζ'', Η'', Θ'', Ι'' καὶ ΙΑ'', γ') ἡ ἀπλή ἀπόλυτος πλειοψηφία, ἐάν πρόκειται περί τροποποιήσεως τῶν λοιπῶν ἄρθρων, ἢ περί ἐρμηνείας τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἀρχεται μεθ' ἀπλήν κοινοποίησιν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου πρὸς τὰς συναλλασσομένας διευθύνσεις».

Οὕτως ἔχουσι τὰ τῶν συνθηκῶν καὶ κανονισμῶν ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἄνευ δηλώσεως τῆς ἀξίας των. Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὸ ἐσχάτως δημοσιευθὲν ἀπὸ 9 αὐγούστου 1889 Β. διάταγμα ἐκανόνισε τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἐν Ἑλλάδι σχετικῆς ὑπηρεσίας, ἀφοῦ δὲ ἐκήρυξεν ἰσχύοντα τὸν ἄνω ἐκτεθέντα κύριον καὶ πρόσθετον κανονισμὸν ἀνέθεσεν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, ἵνα δι' ἀποφάσεως των ὀρίσωσι τὸν χρόνον, καθ' ὃν θὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἐν Ἑλλάδι ὁ προκείμενος ἐξόχου διαφέροντος διεθνῆς θεσμός.

Σ. Α.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΑΣΙΚΑ ΕΣΟΔΑ

Ἐκ τοῦ ἐσχάτως δημοσιευθέντος ἐπισήμου πίνακος τῶν ἐν ἔτει 1887 δημοσίων δασικῶν ἐσόδων τῆς Ἑλλάδος, προκύπτει ὅτι ἐπὶ προϋπολογισθεῖσων 1,165,260 δραχμῶν εἰσπράχθησαν 1,037,341, ἧτοι ἐπὶ ἑλαττον 127,719. Εἰς τίσσερας κατηγορίας διαιρουμένων τῶν ἐσόδων τούτων, ἰδοὺ πῶς ἀναλύονται ταῦτα καθ' ἐκάστην αὐτῶν:

α') Δικαίωμα ὑλοτομίας δασῶν: 1) ξυλεία οἰκοδομήσιμος ἐξ ἐθνικῶν μὲν δασῶν ἡμέρος 17,219 κυβικὰ μέτρα ἀξίας 587,775 δρ., δικαίωμα δημοσίων 146,946 δρ. καὶ ἀγρία

1,085 κ. μ. ἀξίας 56,658 δρ., δικ. 14,164 δρ., ἐξ ἰδιοκτητῶν δὲ ἡμέρος 8,390 κ. μ. ἀξίας 351,889 δρ., δικ. 42,243 δρ. καὶ ἀγρία 2,911 κ. μ. ἀξίας 181,509 δρ., δικ. 21,789 δρ., — 2) ξυλεία ναυπηγήσιμος ἐξ ἐθνικῶν μὲν ἡμέρος 121 κ. μ. ἀξίας 8,179 δρ., δικ. 2,044 δρ. καὶ ἀγρία 22 κ. μ. ἀξίας 2,009 δρ., δικ. 502 δρ., ἐξ ἰδιοκτητῶν δὲ ἡμέρος 100 κ. μ. ἀξίας 7,686 δρ., δικ. 922 δρ. καὶ ἀγρία 0, — 3) ξυλεία σκευῶν καὶ μηχανῶν ἐξ ἐθνικῶν μὲν 1,588 κ. μ. ἀξίας 71,802 δρ., δικ. 17,950 δρ. ἐξ ἰδιοκτητῶν δὲ 297 κ. μ. ἀξίας 28,700 δρ., δικ. 3,445 δρ., — 4) ἄνθρακες ἐξ ἐθνικῶν μὲν 91,187 κ. μ. 224,023 στατῆρες, ἀξίας 977,588 δρ., δικ. 176,142, ἐξ ἰδιοκτητῶν δὲ 82,943 κ. μ. 203,588 στ. ἀξίας 934,335 δρ., δικ. 112,165 δρ., 5) ἄσβεστος ἐξ ἐθνικῶν μὲν 350,512 στατῆρες, ἀξίας 455,575 δρ. δικ. 54,690 δρ., ἐξ ἰδιοκτητῶν δὲ 107,057 στ. ἀξίας 144,180 δρ., δικ. 17,308 δρ., 6) δεψικαὶ οὐσίαι ἐξ ἐθνικῶν μὲν 8,807 στ. ἀξίας 17,996 δρ., δικ. 5,404 δρ., ἐξ ἰδιοκτητῶν δὲ 30,483 στ. ἀξίας 112,685 δρ., δικ. 12,327 δρ.

β') Δασικὰ προϊόντα, οἷον ρητίνη κλπ. 1) ρητίνη ἀξίας 1,321,601 δρ., δικαίωμα 158,655 δρ., 2) κερποὶ καὶ ἄλλα ἀξίας 191,884 δρ. δικ. 18,322 δρ.

γ') Ἐνοίκιον ὑδροπριόνων, δικαίωμα 3,852 δρ.

δ') Φόρος καὶ δικαίωμα ἐπικαρπίας βαλκανιδίων καὶ κικιδίων ἐξ ἐθνικῶν μὲν δασῶν 39,236 στατῆρες ἀξίας 784,739 δρ., δικαίωμα 123,596 δρ., ἐξ ἰδιοκτητῶν δὲ 61,392 στ. ἀξίας 1,227,850 δρ., δικ. 92,824 δρ.

ε') Ἀντίτιμον παρνόμως ὑλοτομηθείσης ξυλείας 0.

στ') Φόρος καυσζύλων διὰ θαλάσσης μεταφερομένων 20,056 κυβ. μέτρα, δικαίωμα 15,041 δρ.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὰς κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1887 δημοσίας ἀπὸ τῶν δασῶν εἰσπράξεις πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν κατὰ τὰς χρήσεις τῶν τριῶν προηγουμένων ἐτῶν 1884-1886, παρατηροῦμεν ὅτι ἐνῶ ὁ μέσος αὐτός ὅρος ἀναβρίσκει εἰς 1,057,365 δρ. αἱ τῆς χρήσεως 1887 καταπίπτουσιν εἰς 1,037,341 ἧτοι εἰς 20,024 ἐπὶ ἑλαττον. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη ὑπὸ τὴν

έποψιν τῶν παραχθεισῶν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν δασῶν ἀξιών, ἔχει τὴν ἐξῆς ἐννοίαν: Ἐνῶ κατὰ μέσον ὄρον καθ' ἕκαστον τῶν εἰρημένων τριῶν ἐτῶν τὸ σύνολον τῶν ἀξιών τούτων ἀνέβαινε εἰς 8,983,690 δρ., κατὰ τὸ ἔτος 1887 κατέπεσε εἰς 7,464,648, δηλαδὴ 1,519,042 δρ. ἐπὶ ἕλαττον. Τὸ καθυστερήσαν αὐτὸ $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμύριον δὲν εἶναι ἀσχετον πρὸς τὴν προϋσταν δασικὴν ἐξάντλησιν τῆς Ἑλλάδος.

II.

ΑΝΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΚΛΕΚΤΕΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΑΤΨΑ' καὶ ΑΤΨΒ' τὸ ἀρμόδιον συμβούλιον ἐνήργησε τὸν κατ' ἐκλογικὰς περιφερείας ἐτήσιον ἀναλογισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκλεκτέων βουλευτῶν διὰ τὸ ἔτος 1889—90. Πρὸς τοῦτο ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικείων τοῦ κράτους ἀποσταλέντας πρὸς τὸν δικαστικὸν σύμβουλον πίνακας τοῦ ἐν τῇ οἰκείᾳ ἐκάστου περιφερείᾳ ἐκλογικοῦ πληθυσμοῦ καὶ, ἀφοῦ ἐξήλεγξε τὰς ἐν αὐτοῖς διαλαμβάνομένας ἀθροίσεις, κατένειμε δὲ κατὰ νομοὺς τὸν ἀνήκοντα ἐκάστη τούτων πληθυσμὸν ἐκλογέων, προέβη εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ νόμου ΑΤΨΒ' ὀριζομένας πράξεις, συνεπεῖχ τῶν ὁποίων ἀνεκήρυξε τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα ἐν τῇ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1889 ἐκθέσει του, δημοσιευθεῖσῃ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

1) Ὅτι ὁ ὅλικός πληθυσμὸς τῶν ἐκλογέων τοῦ κράτους ἀνέρχεται εἰς 520,398.

2) Ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων τῶν τριῶν προνομιούχων ἐκλογικῶν περιφερειῶν ἀνέρχεται εἰς 6,570, ἧτοι τῆς Ὑδρας 3,529, τῶν Σπετσῶν 2,296, καὶ τῶν Νέων Ψαρρῶν 745, ὥστε ὁ ὑπολειπόμενος πρὸς διαιρέσιν ἀριθμὸς ἐκλογέων εἶναι 513,828.

3) Ὅτι ὁ παριστῶν τὴν ἐκλογικὴν μονάδα ἀριθμὸς ἐκλογέων, ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐνὸς τοῦλάχιστον βουλευτοῦ, εἶναι 3,519 καὶ $\frac{23}{115}$. Δὲν ἔλαβε δὲ ὑπ' ὄψιν τὸ

συμβούλιον τὸ κλάσμα ἀντὶ ἀκεραίου, διότι κατ' οὐδετέραν τῶν περιπτώσεων δύναται νὰ ἐπέλθῃ διαφορὰ ἀναλογίας, ἀφοῦ ὁ δικαιέτης μένει κοινὸς πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν κατ' ἐκάστην περιφέρειαν ἐκλογικῶν μονάδων.

4) Ὅτι κατὰ τὴν βᾶσιν ταύτην γενομένης τῆς διανομῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, πλὴν τῶν εἰς τὰς προνομιούχους περιφερείας ἀνήκόντων τεσσάρων, ὑπολείπεται πρὸς διανομὴν ἀριθμὸς βουλευτῶν 8, ὅστις κατανέμεται εἰς τὰς ἐχούσας τὰ μείζονα κλάσματα πληθυσμοῦ ἐκλογικῆς περιφερείας, Ζακύνθου, Κυκλάδων, Τρικυλῶν, Κεφαλληνίας, Ἀττικῆς καὶ Βιωτίας, Μεσσηνίας, Λακωνίας, Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος κατὰ τὰς ἀριθμητικὴν κατὰ τὴν

5) Ὅτι τέλος ὁ ἀναλογισμὸς εἰς ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν ὀριστικὸς ἀριθμὸς ἐκλεκτέων βουλευτῶν μέχρι τοῦ κατὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 6 τοῦ νόμου ΑΤΨΒ' νέου ἐτησίου ἀναλογισμοῦ (πλὴν τῶν προνομιούχων περιφερειῶν) εἶναι ὁ ἐξῆς:

α') Ζακύνθου 4, β') Κυκλάδων 12, γ') Τρικυλῶν 8, δ') Κεφαλληνίας 7, ε') Ἀττικῆς καὶ Βιωτίας 13, ς') Μεσσηνίας 12, ζ') Λακωνίας 9, η') Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος 14, θ') Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας 9, ι') Ἀρκαδίας 12, ια') Κερκύρας 8, ιβ') Ἀρτίας 2, ιγ') Ἀκκηνανίας καὶ Αἰτωλίας 10, ιδ') Εὐβοίας 7, ιε') Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος 9, ις') Λαρίσης 10.

Ἐὰν συγκρίνωμεν τὸν προκείμενον διὰ τὸ ἔτος 1889—90 ἀναλογισμὸν τῶν ἐκλεκτέων ἐν Ἑλλάδι βουλευτῶν πρὸς τὸν προηγούμενον διὰ τὸ ἔτος 1888, παρατηροῦμεν ὅτι ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἐκλογέων ἀπὸ 512,015 τῷ 1888 ἀνέβη εἰς 520,398 τῷ 1889, καὶ ὅτι, καθ' ὅσον μεταβαίνομεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1888 εἰς τὸ 1889, ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια τοῦ νομοῦ Λαρίσης ἀποβλέπει μίαν ἑδραν βουλευτοῦ, τὴν ὁποίαν κερδαίνει ἢ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐκλογικὰς περιφερείας μένουσι αὐταὶ, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν, καὶ κατὰ τὸ 1889 ὡς εἶχον κατὰ τὸ 1888.

ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Είναι τσακύτεαι αὐ αὐταὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τσακύτεαι ἡ ποι-
κιλία τῆς φυσικῆς διασκευῆς αὐτῶν, ὥστε δὲν ὑπάρχει γωνία
τῆς ἑλληνικῆς παραθαλασσίας, ἐν ἣ τὰ πλοια νὰ μὴ εὐρίσκωσι
καταφύγιον. Ἐν τούτοις ἐν τῇ πληρυστέρῃ σημασίῃ τῶν λι-
μένων ἐγκατακατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἡ τεχνικὴ διαρρυθ-
μισις αὐτῶν, πρώτη ἀρχὴ τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ὄργανισμὸς εἰ-
δικῶν δι' ἕκαστον λιμένα ταμείων. Ἐν γένει ἡ κατὰ τὴν 31
δεκεμβρίου 1888 κατάστασις τῶν λιμενικῶν ταμείων τῆς
Ἑλλάδος εἶχεν ὡς ἐξῆς κατὰ τὸν ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1889
ἐπίσημον πῖνακα τῆς διευθύνσεως τῶν δημοσίων ἔργων: Ἐνερ-
γητικὴ περιουσία αὐτῶν 12,097,918 δραχμῶν, ἐξ ὧν 10,
794,724 κατατεθειμέναι εἰς Τραπεζὰς καὶ εἰς δημοσία τα-
μεῖα, 537,881 δανεισμέναι εἰς δῆμους καὶ 765,309 ὀφειλό-
μεναι ὑπὸ ἐνοικιαστῶν καὶ ἄλλων ὑπολόγων (τὰ δύο τελευ-
ταῖα κοινὸν ἀποτελοῦσι τὸ ὄγδον τῶν εἰς τὰς Τραπεζὰς
καὶ τὸ Κράτος κατατεθειμένων).—Παθητικῶν αὐτῶν 3,485,
324 δραχμ. ὀφειλόμενον πρὸς Τραπεζὰς. Ἐὰν ἐπὶ τοῦ συνόλου
ἀφαιρέσωμεν τὸ παθητικὸν ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν, τὰ λιμενικὰ
ταμεῖα τῆς Ἑλλάδος εἶχον κατὰ 31 δεκεμβρίου 1888 πε-
ριουσίαν 8,612,594 δραχμ.

Ἐν γένει ἐκ τῶν 83 λιμενικῶν ταμείων τῆς Ἑλλάδος α')
7 εἶχον περιουσίαν ἄνω τοῦ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου δραχμῶν
ἕκαστον, ἦτοι Πατρῶν 3,010,951 δραχμ., Κερκύρας 988,993,
Κύμης 772,065, Μεσσήνης 699,763, Καλαμῶν 605,046,
Βόλου 587,171 καὶ Πειραιῶς 532,872, β') 12 εἶχον πε-
ριουσίαν ἄνω τῶν 100 χιλ. δραχμ., ἦτοι Κυλλήνης 482,614,
Κατακόλου 480,337, Γυθείου 404,901, Στυλίδος 356,151,
Ἐμπορείου (Ἄνδρου) 307,914, Θήρας 256,594, Μαραθου-
πόλεως 234,612, Τήνου 214,915, Σκαπέλου 212,855, Ναυ-
πλίου 212,507, Λευκάδος 196,414 καὶ Ζακύνθου 147,599,
γ') 33 εἶχον περιουσίαν ἄνω τῶν 10 χιλ. δραχμ., δ') 18 εἶχον
περιουσίαν ἑλαττον τῶν 10 χιλ. δραχμ. καὶ ε') 13 δὲν εἶχον πε-
ριουσίαν καθόλου.

Τὰ διὰ τὸ ἔτος 1889 προϋπολογισθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα
τῶν λιμενικῶν ταμείων τῆς Ἑλλάδος ἀναριθμῶνται εἰς 3,
262,016 δραχμ. τὰ πρῶτα, (ἦτοι 2,853,266 τακτικὰ δυνάμει
τῆς ἐπιθεβλημένης καθ' ἕκαστον λιμένα φορολογίας καὶ 408,
749 ἔκτακτα ἐκ τόκων κλπ.) καὶ εἰς 6,444,400 δραχμ. τὰ δεύ-
τερα (ἦτοι 769,854 τακτικὰ εἰς μισθοὺς, τόκους κλπ. καὶ
5,674,546 δι' ἐκτέλεσιν ἔργων). Κατὰ τὴν α' ἐξαμηνίαν τοῦ
1889 ἔθεθεκώθησαν ἔσοδα μὲν 1,139,930 δραχμ., ἔξοδα δὲ
1,509,030.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα, οἱ σημαντικώ-
τεροι λιμένες εἶναι οἱ ἐξῆς: Πατρῶν 650,200 δραχμ., Πειραιῶς
503,626, Κατακόλου 420,500, Βόλου 186,500, Καλαμῶν
156,300, Κερκύρας 123,380, Σύρου 115,000 κλπ. Ὅσον
ἀφορᾷ τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα, οἱ δαπανηρότεροι λιμένες
εἶναι οἱ ἐξῆς: Πατρῶν 1,501,600 δραχμ., Κατακόλου 840,671,
Πειραιῶς 789,460, Κερκύρας 605,440, Καλαμῶν 411,210,
Κύμης 325,695, Βόλου 316,130, Τήνου 262,406, Κυλλή-
νης 205,501, Ἐμπορείου (Ἄνδρου) 185,403, Σύρου 149,
337, Λίγνης 111,496 κλπ.

ΦΥΓΟΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΦΥΓΟΠΟΙΝΟΙ

Οἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 31 Ἰουλίου 1889 συλληφθέντες
καὶ προσελθόντες καθ' ὅλον τὸ κράτος φυγόδικοι καὶ φυγόποινοι
συνεποσάθησαν εἰς 3,532 κατὰ τοὺς σχετικούς πῖνακας τοῦ
ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν. Ἰδοὺ πῶς διανεμονται κατὰ μῆνα
καὶ ἑκατέραν τῶν δύο κατηγοριῶν:

Ἰανουάριος.—239 φυγόδικοι καὶ 303 φυγόποινοι, τὸ ὅ-
λον 542.

Φεβρουάριος.—244 φυγόδικοι καὶ 257 φυγόποινοι, τὸ ὅ-
λον 501.

Μάρτιος.—279 φυγόδικοι καὶ 290 φυγόποινοι, τὸ ὅλον 569.

Ἀπρίλιος.—218 φυγόδικοι καὶ 208 φυγόποινοι, τὸ ὅλον 426.

Μάιος.—267 φυγόδικοι καὶ 243 φυγόποινοι, τὸ ὅλον 510.

Τούνιος.—273 φυγόδικοι καὶ 304 φυγόποινοι, τὸ ὅλον 577.

Τούλιος.—206 φυγόδικοι καὶ 201 φυγόποινοι, τὸ ὅλον 407.

Ὁ ἐν τῷ προκειμένῳ ἐπταμῆνῳ μέσος ὄρος τῶν κατὰ μῆνα συλλαμβανομένων καὶ προσερχομένων φυγόδικων καὶ φυγόποινων εἶναι 504, ἀναλογῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος πρὸς 6,048. Ἐπὶ πληθυσμοῦ λοιπὸν τῆς Ἑλλάδος 2,200,000 περίπου δέον 1 ἐπὶ 366 νὰ συλληφθῇ κατ' ἔτος ὡς φυγόδικος ἢ φυγόποινος! Πόσοι συλλαμβάνονται, χωρὶς νὰ εἶναι φυγάδες: Αἱ ἀναλογίαι αὗται κρύπτουσι βαθεῖαν κοινωνικὴν πληγὴν.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΤΡΑ, ΣΤΑΘΜΑ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν 5 φεβρουαρίου 1889 ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν ἀνεγνώσθη καταστατικὸν ὑπόμνημα τοῦ κ. A. de Malaree, πλήρες ἐνδιαφερουσῶν πληροφοριῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μετρικοῦ καὶ νομισματικοῦ συστήματος τῆς Γαλλίας καὶ ἐν γένει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μετρικῆς καὶ νομισματικῆς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἐνότητος καὶ κυκλοφορίας. Αἱ πληροφορίες αὗται διαίρουνται εἰς δύο κατηγορίας:

A'.—Μέτρα καὶ σταθμὰ.—Τῷ 1887 α') αἱ ἐπικράτειαι, ἐν αἷς τὸ δεκαδικὸν μετρικὸν σύστημα τῆς Γαλλίας ἦτο ὑποχρεωτικόν, περιελάμβανον 302 ἑκατομμύρια κατοίκων, ἧτοι 53 ἑκατομ. ἐπὶ πλέον τοῦ ὅσον ὑπελογίζετο ὁ πληθυσμὸς τῶν τῷ 1877, β') αἱ ἐπικράτειαι, ἐν αἷς τὸ σύστημα τοῦτο ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τῶν νόμων ὡς δυνητικόν (Ἀγγλία, Ἀγγλικαὶ τινες ἀπαικίαι, Καναδᾶς, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι) περιελάμβανον $96 \frac{9}{10}$ ἑκατομμύρια κατοίκων, ἧτοι 19 ἑκατομ. ἐπὶ πλέον τοῦ ὅσον ὑπελογίζετο ὁ πληθυσμὸς τῶν τῷ 1877, καὶ γ') αἱ ἐπικράτειαι, ἐν αἷς τὸ σύστημα τοῦτο εἶχε γίνεαι δεκτὸν νομοθετικῶς κατ' ἀρχὴν ἢ ἐφηρμοζέτο ἐν μέρει, ὡς ἐν ταῖς τελωνεαῖς (Ρωσσία, Τουρκία, Ἀγγλικὴ Ἰνδία) περιελάμβανον 395 ἑκατομμύρια κατοίκων, ἧτοι 54 ἑκατομ. ἐπὶ πλέον τοῦ ὅσον ὑπελογίζετο ὁ πληθυσμὸς τῶν τῷ 1877.

Ἐν γένει τὸ μετρικὸν σύστημα τῆς Γαλλίας εἶναι νομοθετικῶς ἀνεγνωρισμένον ἐν ἐπικρατείαις, τῶν ὁποίων ὁ πληθυσμὸς ἀναριθμίζεται ὁμοῦ εἰς 794,817,796 κατοίκους. Σχετικῶς πρὸς τὸ ἔτος 1877 ὑπάρχει αὐξήσις πληθυσμοῦ 126 ἑκατομ. ὀφειλομένη εἴτε εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐπικρατειῶν εἴτε εἰς τὴν προσθήκην νέων ἐπικρατειῶν εἰς τὰς πρότερον ἀπαιζόμενας τὸ ἐν λόγῳ μετρικὸν σύστημα. Ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς τῶν 794 ἑκατομμυρίων κατοίκων εἶναι 60.6 τοῖς % τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχόντων ἐπισήμους ἀπογραφάς, ὑπολογιζομένου εἰς 1,311 ἑκατομμύρια κατοίκων. Ἡ Κίνα, ἡ Ἰαπωνία καὶ τὸ Μεξικόν, ἀκολουθοῦσαι διάφορα συστήματα, ἐπὶ τῆς δεκαδικῆς, ἐν τούτοις καὶ αὐτὰ βάσει, ἔχουσι πληθυσμὸν 474 ἑκατομ. Οἱ λοιποὶ λαοὶ, οἱ μὴ περιλαμβανόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀπογραφάς, μέλλει ἔχουσι ὁμοῦ πληθυσμὸν 43 ἑκατομμυρίων κατοίκων.

B'.—Νομισματικὰ συστήματα.—Αἱ πέντε, ἐπικράτειαι, αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν Νομισματικὴν Λατινικὴν Ἐνωσιν τοῦ 1865 (Γαλλία μετὰ τῶν ἀποικιῶν τῆς, Βέλγιον, Ἰταλία, Ἑλβετία, Ἑλλάς) περιελάμβανον τῷ 1887 πληθυσμὸν ὁμοῦ 111 ἑκατομμυρίων. Τρεῖς ἐπικράτειαι (Ἀυστροουγγαρία ἀπὸ τοῦ 1870, Μονακὸ ἀπὸ τοῦ 1879, Φινλανδία ἀπὸ τοῦ 1878, Ρωσσία ἀπὸ τοῦ 1887) ἔχουσι νομίσματά τινα σύμφωνα πρὸς τὸ σύστημα τῆς Γαλλίας, τὰ ὅποια ἡ κυβέρνησις αὐτῆς διέταξεν ἵνα γίνωνται δεκτὰ εἰς τὰ δημόσια ταμεία· αἱ ἐπικράτειαι αὗται ἔχουσι ὁμοῦ πληθυσμὸν 144 ἑκατομ. κατοίκων. Τέσσαρες ἐπικράτειαι τῆς Εὐρώπης (Ρουμανία ἀπὸ τοῦ 1867, Ἰσπανία ἀπὸ τοῦ 1868, Σερβία ἀπὸ τοῦ 1873 καὶ Βουλγαρία ἀπὸ τοῦ 1880), μία ἐπικράτεια τῆς Ἀφρικῆς (Καγκὸ ἀπὸ τοῦ 1887), μία ἐπικράτεια τῆς Ἀσίας (Περσία) καὶ ἐννέα ἐπικράτειαι τῆς Ἀμερικῆς (Ἀργεντίνη Δημοκρατία, Βολιβία, Νιλά, Κόλομβία, Αἰτή, Νικαραγουά, Περού, Οὐρουγουάη καὶ Βενεζουέλα) ἔχουσι νομίσματα σύμφωνα ἢ ἀνάλογα πρὸς τὸ νομισματικὸν σύστημα τῆς Γαλλίας, περιλαμβάνουσι δὲ ὁμοῦ πληθυσμὸν 56 ἑκατομ. κατοίκων. Ἐν συνόλῳ, αἱ ἐπικράτειαι, αἱ ἔχουσι νομίσματα σύμφωνα πρὸς τὸ γαλλικὸν σύστημα ἢ

ανάλογα, δεκτά ἢ μὴ δεκτά ἐν Γαλλίᾳ, ὑπολογίζονται ὅτι περιέχουσι πληθυσμὸν 311,265,493 κατοίκων ἤτοι 162 ἑκατομμύρια ἐπὶ πλέον τοῦ ὅσον περιελάμβανον τῷ 1877. Τὰ 311 αὐτὰ ἑκατομμύρια ἀποτελοῦσι 23.7 τοῖς % τοῦ ὅλου πεπολιτισμένου πληθυσμοῦ τῆς γῆς, ἀναθινόντος, ὡς ἐρρέθη ἐκ τοῦ γενικοῦ γνωρίσματος τῆς ἀπογραφικῆς πρακτικῆς, εἰς 1,311 ἑκατομμύρια.

Ἀπέναντι τῶν ἐκτεθεισῶν ἐπικρατειῶν, αἰτινες διατελοῦσιν ἐν τῇ νομισματικῇ ἐνότητι τοῦ γαλλικοῦ συστήματος ἢ τείνουσι πρὸς ταύτην, αἱ ἐπόμεναι ἐπικράτειαί μένουσιν εἰς τὰ ἰδιαίτερα αὐτῶν νομισματικὰ συστήματα: Ἀγγλα (πληθυσμὸς 49 ἑκατομμύρια μετὰ τῶν ἰδιαιτέρων ἀποικιῶν τῆς), Καναδᾶς (4.3), Ἀγγλικὴ Ἰνδία (257), Γερμανία (47), Ὀλλανδία (33 μετὰ τῶν ἀποικιῶν τῆς), Σκανδιναβικὴ Ἐνωσις (8.8), Πορτογαλλία (4.7), Τουρκία (35), Μαρόκον (12), Κίνα (426), Σιάμ (5.7), Ἰαπωνία (38), Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι (55.5). Μεξικὸν (10), Βρασιλία (12.9).

Ἐκ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Α. de Malarec ἐξάγομεν ὅτι ἡ ἐνότης εἰς τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ ἐπροχώρησε πολὺ πλείοτερον τῆς περὶ τὰ νομίσματα. Ἡ πρώτη ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ πληθυσμοῦ 794 ἑκατομμυρίων καὶ ἡ δευτέρα ὑπὸ πληθυσμοῦ 311 ἑκατομμυρίων. Ἐνῶ ἐπὶ τῆς μετρικῆς ἐνότητος ὑπολείπεται νῦν κατηγῆθῶσι 507 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἐπὶ τῆς νομισματικῆς ἐνότητος πρέπει νῦν κατηγῆθῶσι 998 ἑκατομμύρια, σχεδὸν διπλάσιοι.

ΟΔΟΠΟΙΑ

Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1889 εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξέδωκε τὴν ἀπὸ 9 ἀυγούστου 1889 ὑπ' ἀριθ. 70 πρᾶξιν, δι' ἧς γνωμοδοτεῖ ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως τῶν ἐξῆς πιστώσεων:

1) Ἀγαθαίνοις ἐθνικῶν ὁδῶν δρ. 65,000, ἤτοι α') ἐν τῷ νομῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας διὰ τὸ 1^{ον} καὶ 2^{ον} τμήμα

τῆς ἀπὸ Καρθασαρᾶ εἰς Ἄρταν ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 10,000, β') ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος διὰ τὸ ἀπὸ Μώλου μέχρις Ἀταλάντης τμήμα τῆς ἀπὸ Λαμίας εἰς Ἀταλάντην ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 25,000 καὶ γ') ἐν τῷ νομῷ Εὐβοίας διὰ τὴν ἀπὸ Κύμης εἰς Παραλίαν ἄγουσαν ὁδὸν δρ. 30,000.

2) Ἀγαθαίνοις ἐπαρχιακῶν ὁδῶν δρ. 25,000, ἤτοι α') ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διὰ γεφύρας ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Μαραθῶνα ἀγούσης ὁδοῦ καὶ β') ἐν τῷ νομῷ Κυκλάδων διὰ τὸ ἀπὸ γεφύρας Περίτσι μέχρι χωρίου Γαλανδάς τμήμα τῆς ἀπὸ Νάξου εἰς Τραγκίαν ἀγούσης ὁδοῦ.

3) Κατασκευὴ ἐθνικῶν ὁδῶν δρ. 831,588, ἤτοι α') ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας διὰ κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τοῦ Ἄσωπου ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 18,525 καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Καπανδρίτη μέχρι Καλάμου τμήμα τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς λιμένα Ὀρωποῦ ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 20,000, β') ἐν τῷ νομῷ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος διὰ κατασκευὴν γεφύρας ἀπὸ Ἄσωπου ἐπὶ τῆς ἀπὸ Λαμίας εἰς Ἀταλάντην ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 6,130, γ') ἐν τῷ νομῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας διὰ κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τοῦ Εὐήνου παρὰ τὴν Ἀρχάωθον ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ναυπάκτου εἰς Καρπενήσιον ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 6,725 καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Ντουναίκα εἰς Πεταυνεῖκα τμήμα τῆς ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Ναύπακτον ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 90,000, δ') ἐν τῷ νομῷ Εὐβοίας διὰ τὸ ἀπὸ Ἀλιβερίου μέχρι Κύμης τμήμα τῆς ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Κύμην ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 40,000, ε') ἐν τῷ νομῷ Λαρίσσης ἐντὸς τῆς πόλεως Φαρσάλων διὰ τὴν εἰς Λαμίαν ἄγουσαν ὁδὸν δρ. 8,000, ς') ἐν τῷ νομῷ Τρικκάλων ἐκτὸς τῆς πόλεως Τρικκάλων διὰ τὴν εἰς Λάρισσαν ἄγουσαν ὁδὸν δρ. 15,000, ζ') ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας διὰ τὴν ἀπὸ Σπετσῶν εἰς Ζυγερίαν ἄγουσαν ὁδὸν δρ. 20,000, η') ἐν τῷ νομῷ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος διὰ κατασκευὴν σιδηροῦ καταστρώματος γεφύρας Καμινίτσας ἐπὶ τῆς ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 14,770, θ') ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας διὰ τὸ ἀπὸ Καρυταίνης μέχρι Δραγουμάνου τμήμα τῆς ἀπὸ Καρυταίνης εἰς Μεγαλόπολιν ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 20,000, ι') ἐν τῷ νομῷ Λακωνίας

διά τὴν ἀπὸ Σπάρτης εἰς Μονεμβασίαν ἀγούσαν ὁδὸν δρ. 200 χιλ. καὶ διὰ τὰ ἀπὸ Σπάρτης μέχρι Κρύας Βρύσης δύο τμήματα τῆς ἀπὸ Σπάρτης εἰς Τρίπολιν ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 250,000, ια') ἐν τῷ νομῷ Μεσσηνίας διὰ τὸ ἀπὸ Ἀγουλινιτζῆς μέχρις Ἀνεμοχωρίου τμήμα τῆς ἀπὸ Κυπαρισσίας εἰς Πύργον ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 40,000, καὶ διὰ κατασκευὴν σιδηροῦ καταστρώματος γεφύρας ἐπὶ Νέδωνος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ δρ. 18,770 καὶ β') ἐν τῷ νομῷ Κερκύρας διὰ τὸ ἀπὸ Σύμβρου μέχρι Πλατάνου τμήμα τῆς ἀπὸ Λευκάδος εἰς Βασιλικὴν ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 50,000 καὶ διὰ κατασκευὴν σιδηροῦ καταστρώματος γεφύρας ἐπὶ Βελονάδων δρ. 13,668.

4) Κατασκευὴ ἑταρρηκῶν ὁδῶν δρ. 143,306, ἧτοι α') ἐν τῷ νομῷ Λαρίσσης διὰ τὸ ἀπὸ Γαρύτσης εἰς Ἀγρίαν τμήμα τῆς ἀπὸ Βόλου εἰς Μηλιάν ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 56,000, β') ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος διὰ κατασκευὴν σιδηροῦ καταστρώματος ἐπὶ Δούσιαι ἐπὶ τῆς ἀπὸ Καλλιάνης εἰς Μπόταικαι ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 5,306, γ') ἐν τῷ νομῷ Λακωνίας διὰ τὸ ἀπὸ Σπάρτης μέχρι Σκούρων τμήμα τῆς ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γεράκιον ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 30,000 καὶ διὰ τὸ ἀπὸ Μονεμβασίας μέχρι Λειμόνας τμήμα τῆς ἀπὸ Μονεμβασίας εἰς Νεάπολιν ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 10,000 καὶ δ') ἐν τῷ νομῷ Κεφαλληνίας διὰ τὸ ἀπὸ Βλαχάτων μέχρις ὁδοῦ Παλάμου τμήμα τῆς ἀπὸ ὁδοῦ Σάμης εἰς ὁδὸν Πυλάρου ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 12,000, διὰ τὴν ἀπὸ Σαμουλίου εἰς Ἀγίαν Θέκλην ἀγούσαν ὁδὸν δρ. 15,000 καὶ διὰ τὴν ἀπὸ Λακίθρας εἰς Σθορονάτα ἀγούσαν ὁδὸν δρ. 15,000.

5) Κατασκευὴ καὶ συντήρησις δημοτικῶν ὁδῶν δρ. 19,534, ἧτοι α') ἐν τῷ νομῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας δι' ἀνακκί-
νισαν γεφυρῶν ἐπὶ τῆς ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Καλέβια ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 10,000 καὶ διὰ κατασκευὴν γεφύρας ἐπὶ τῆς ἀπὸ γεφύρας Ἀχελώου εἰς Παντιόπουλον ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 5,000 καὶ β') ἐν τῷ νομῷ Λακωνίας διὰ κατασκευὴν σιδηροῦ καταστρώματος τῆς ἐπὶ Σκωτίας γεφύρας ἐπὶ τῆς ἀπὸ Σπάρτης εἰς Μιστρέαν ἀγούσης ὁδοῦ δρ. 4,534.

Συνεπεὶ τῆς ἀνωτέρω γνωμοδοτήσεως τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἰσωτερικῶν ἐνέκρινε τὰς ἀναφερομένας ἐν αὐτῇ εἰδικὰς πιστώ-

σεις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἔργων. Δὲν εἶναι ἀπὸ σκοποῦ ἡ ἐπομένη κλίμαξ τῆς καθ' ἕκαστον νομὸν διαταχθείσης συλλέβδην δαπάνη, λόγῳ ἀνακκίσεως καὶ κατασκευῆς ἔθνικων, ἐπαρχικῶν καὶ δημοτικῶν ὁδῶν: α') Νομὸς Λακωνίας δρ. 494,534, β') νομὸς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας δρ. 121,725, γ') νομὸς Εὐβοίας δρ. 70,000, δ') νομὸς Λαρίσσης δρ. 64,000 ε') νομὸς Κερκύρας δρ. 63,668, ς') νομὸς Μεσσηνίας δρ. 58,770, ζ') νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας δρ. 44,101, η') νομὸς Κεφαλληνίας δρ. 42,000, θ') νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος δρ. 31,130, ι') νομὸς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας δρ. 25,306, ια') νομὸς Ἀρκადίας δρ. 20,000, ιβ') νομὸς Κυκλάδων δρ. 20,000, ιγ') νομὸς Τρικυκίων δρ. 15,000, ιδ') νομὸς Ἀχαιῶν καὶ Ἡλίδος δρ. 14,770, ιε') νομὸς Ζακύνθου 0, ις') νομὸς Ἄρτης 0.

ΩΔΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΝ ΒΕΛΓΙῳ

Ἐκ τῆς ἐσχάτως δημοσιευθείσης «Καταστατικῆς Ἐπετηρίδος» τοῦ Βελγίου πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἀπὸ 12 Ὠδείων καὶ σχολείων μουσικῆς, τὰ ὅποια εἶχε τὸ Βέλγιον ἐν ἔτει 1840, ἀνεβίβασθη εἰς 51 ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῷ 1888, ἐξ ὧν 1 ἐν Βρυξελλαῖς, 1 ἐν Γάνδη, 2 ἐν Λιέζῃ, 2 ἐν Ἀμβέρσῃ, 6 ἐν Βραβάντη, 7 ἐν τῇ δυτικῇ Φλάνδρῃ, 13 ἐν τῇ ἀνατολικῇ Φλάνδρῃ, 16 ἐν Ἀινῶ, 2 ἐν Λιμβούργῳ 1 ἐν Λουξεμβούργῳ καὶ 3 ἐν Ναμουρ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς καταστήμασι τούτοις διδασκομένων μαθητῶν ἀπὸ 1,798 τῷ 1840 ἀνέβη εἰς 14,473 τῷ 1888. Ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ γένους ὁ τελευταῖος ἀριθμὸς περιλαμβάνει 8,816 ἄνδρας καὶ 5,957 γυναῖκας. Τῷ 1887 ὑπελογίζοντο εἰς 8,596 οἱ ἄνδρες καὶ εἰς 5,536 αἱ γυναῖκες. Κατὰ μέρας τιθεμένων τῶν τριῶν Ὠδείων τῶν Βρυξελλῶν, τῆς Γάνδης καὶ τῆς Λιέζης, ἡ ἀναλογία τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς Ὠδαίσι καὶ σχολείσι μουσικῆς φοιτῶντων γενῶν εἶχεν ὡς ἑξῆς κατὰ τὰ ἔτη 1885, 1886 καὶ 1887: τῷ 1885 ἄνδρες 6,372, γυναῖκες

2,833, τῷ 1887 ἄνδρες 6,423, γυναῖκες 4,091, τῷ 1888 ἄνδρες 6,449, γυναῖκες 4,322.

Ἐν γένει ἡ μουσικὴ διδασκαλίαι ἐν ταῖς ἐμπαιδευτηρίαις τούτοις περιλαμβάνει 31 κλάσεις, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων αἱ κατὰ τὸ 1888 μαθηταὶ ἐν Βρυξέλαις (945 ἄνδρες καὶ 674 γυναῖκες), ἐν Γάνδη (681 ἄνδρ. καὶ 530 γυναῖκες), ἐν Λιέζη (741 ἄνδρ. καὶ 431 γυν.), διαιροῦντο ὡς ἐξῆς: α') προσφῶδια δευτεροφωνίας καὶ ὄρχηστρας (accompagnement de la basse chiffrée, et de la partition d'orchestre) 6 ἄνδρες καὶ 9 γυναῖκες ἐν Γάνδη, β') ὑψίτονον (alto) 26 ἐν Β., 6 ἐν Γ. καὶ 9 ἐν Α. ἄνδρες, γ.) βαρύκυλος (basson) 4 ἐν Β., 5 ἐν Γ. καὶ 6 ἐν Α. ἄνδρες, δ') καλλισθενέος (callisthenie) 22 ἄνδρες, 43 γυναῖκες ἐν Β. καὶ 25 ἄνδρες, 39 γυναῖκες ἐν Γ., ε') ἄσμα 30 ἄνδρ. 102 γυναῖκες ἐν Β., 17 ἄνδρ. 48 γυν. ἐν Γ. καὶ 16 ἄνδρ. 24 γυν. ἐν Α., ς') αὐλός (clarinete) 12 ἐν Β., 9 ἐν Γ. καὶ 14 ἐν Α. ἄνδρες, ζ') τετραφωνία ἔγχωρδος (quatuor à archet) 10 ἄνδρ. 2 γυν. ἐν Β. καὶ 24 ἄνδρ. ἐν Α., η') πληκτρον κυμβάλου (clavier) 16 ἄνδρ. 11 γυν. ἐν Γ., θ') μέγας βαρύκυλος (contrebasse) 7 ἐν Β., 7 ἐν Γ. καὶ 10 ἐν Α. ἄνδρες, ι') μουσουργία (contrepoint) 6 ἄνδ. 1 γυν. ἐν Β., 15 ἄνδ. 3 γυν. ἐν Γ. καὶ 10 ἄνδ. ἐν Α., ια') σύνθεσις (composition) 6 ἐν Β., 11 ἐν Γ. καὶ 6 ἐν Α. ἄνδρες, ιβ') κερκτίνη σάλπιγξ (cor) 16 ἐν Β., 9 ἐν Γ. καὶ 9 ἐν Α. ἄνδρες, ιγ') ὁμοία μικρὰ σάλπιγξ (cornet, bugle καὶ trompette), 12 ἐν Β., 14 ἐν Γ. καὶ 16 ἐν Α. ἄνδρες, ιδ') ἀπαγγελία γαλλικὴ (declamation française) 31 ἄνδ. 49 γυν. ἐν Β. καὶ 6 ἄνδ. 4 γυν. ἐν Α., ιε') ἀπαγγελία φλαμανδικὴ (declamation flamande) 3 ἄνδρ. ἐν Β. καὶ 7 ἄνδ. 8 γυν. ἐν Γ., ις') ἀπαγγελία ἰταλικὴ (declamation italienne) 19 γυν. ἐν Β., ιζ') ὀλικὴ ἄρμονία ὄρχηστρας (ensemble instr. cl. d'orchestre) 50 ἄνδ. 7 γυν. ἐν Β., 53 ἄνδρ. ἐν Γ. καὶ 44 ἄνδ. ἐν Α., ιη') ὀλικὴ ἄρμονία κλειδοκυμβάλου καὶ βιολίου (ensemble instr. piano et archet) 7 ἄνδ. 12 γυν. ἐν Α. ιθ') ὀλικὴ ἄρμονία φωνητικὴ (ensemble vocal) παιδῶν—, κ') ὁμ. κορασιῶν 148 ἐν Β., 48 ἐν Γ. καὶ 60 ἐν Α., κα') ὁμ.

ἄνδρῶν 123 ἐν Β., 29 ἐν Γ. καὶ 95 ἐν Α., κβ') αὐλός (flute) 19 ἄνδ. ἐν Β., 6 ἐν Γ. καὶ 9 ἐν Α., κγ') ἄρμονία (harmonie) παιδῶν 56 ἐν Β. 29 ἐν Γ. καὶ 46 ἐν Α., κδ') ὁμοία κορασιῶν 19 ἐν Β., 20 ἐν Γ., καὶ 22 ἐν Α., κε') ἄρπα (harpe) 5 γυν. ἐν Β., κς') βαρύκυλος (hautbois) 7 ἐν Β., 5 ἐν Γ. καὶ 8 ἐν Α. ἄνδρες, κζ') μουσικὴ δωματίου 18 γυν. ἐν Β., καὶ 7 ἄνδ. 2 γυν. ἐν Γ., κη') ὄργανον (orgue) 26 ἐν Β., 15 ἐν Γ., 9 ἐν Α. ἄνδρες, κθ') κλειδοκύμβalon (piano) 27 ἄνδ. 39 γυν. ἐν Β., 35 ἄνδ. 81 γυν. ἐν Γ. καὶ 64 ἄνδ. 96 γυν. ἐν Α., λ') σαξόφωνον (saxophone) 5 ἐν Β., 3 ἐν Γ. καὶ 1 ἐν Α. ἄνδρες, λα') φωνοἄθροισμα (solfège) 357 ἄνδ. 211 γυν. ἐν Β., 285 ἄνδ. 254 γυν. ἐν Γ. καὶ 246 ἄνδ. 211 γυν. ἐν Α., λβ') ἄρμονικὴ σάλπιγξ (trombone et tuba) 9 ἄνδ. ἐν Β., 4 ἄνδ. 2 γυν. ἐν Γ. καὶ 12 ἄνδ. ἐν Α., λγ') βιολίον (violon) 62 ἄνδ. 9 γυν. ἐν Β., 62 ἄνδ. 5 γυν. ἐν Γ. καὶ 60 ἄνδ. ἐν Α., λδ') βιολοντσέλλο (violoncelle) 19 ἄνδ. 2 γυν. ἐν Β., 5 ἄνδ. ἐν Γ. καὶ 14 ἄνδ. ἐν Α.

Α. Γ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΣΥΡΙΑ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Ἐκ τῆς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τῆς ἐν Τρίπολι τῆς Συρίας ἰδρυοῦσης ἑλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς (8 ἰουνίου 1889) προκύπτουσιν αἱ ἐξῆς πληροφορίες περὶ τῆς κινήσεως ἐν γένει τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας ἐν τῷ κατὰ τὴν Τρίπολιν τῆς Συρίας τμήματι τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας:

Ἡ Τρίπολις ὡς δευτερεύουσα πόλις τῆς Συρίας θεωροῦμένη, καθὸ ἐπίκειον τῶν μεγάλων κωμοπόλεων Ἐπιφανείας καὶ Ἡμέσης, ὑπερτερεῖ τῆς τε Βηρυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν παραλίων τῆς Συρίας πόλεων κατὰ τὴν ἐξαγωγήν. Ἐξάγει δὲ ἀρκετὰ καὶ διάφορα προϊόντα ἀποστελλόμενα εἰς διαφόρους τῆς Εὐρώπης χώρας, μεθ' ὧν αὐτὴ διατελεῖ εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις. Τοιαῦτα δ' εἰσὶ: αἶτος, κριθή, καλαμπόκια, δαρία, κίονοι, ἐρέβινθοι, γακαί, ἔρια, ελαιόλαδα, σάπωνες, κουνουβία, πορτοκαλολέμονα καὶ ὑψάσματα διάφορα τῆς βιομηχανίας Ἐπι-

φανείας και 'Εμέσης, εν αἷς περί τὰς 15,000 ὑφαντήρια ἐργάζονται. Αἱ ἀποστολαὶ τῶν προϊόντων τούτων ἐνεργοῦνται ὡς ἐξῆς: αἱ διὰ τὴν Γαλλίαν προωρισμέναι, διὰ τῶν γαλλικῶν ἀτμοπλοίων, αἱ διὰ τὴν Ἀγγλίαν διὰ τῶν ἀγγλικῶν, αἱ διὰ τὴν Ρωσίαν διὰ τῶν ρωσικῶν καὶ αἱ διὰ τὴν Ἰταλίαν δι' ἰστιοφόρων ἑλληνικῶν καὶ ἰταλικῶν, πολλάκις δὲ καὶ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἐταιρίας «Chyprien Fabra et Cie». Ἀρκετὰ δὲ προϊόντα ἀποστέλλονται διὰ τῶν αἰγυπτιακῶν ἀτμοπλοίων εἰς Εὐρώπην μέσον Ἀλεξανδρείας διὰ μεταβιβάσεως (transbordement).

Ἡ εἰσαγωγή δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος, καθ' ὅσον μεγίστη ποσότης παντὸς εἶδους εὐρωπαϊκῶν προϊόντων εἰσάγεται ἐν τῷ τόπῳ, πρὸς κατανάλωσιν ἐν αὐτῷ τε καὶ ταῖς κωμοπόλεσιν Ἐπιφανείας καὶ Ἐμέσης (Χάμα-Χόμας), ἐξ ὧν πορίζονται καὶ οἱ περιοικοῦντες λαοί. Τοιαῦτα δὲ εἶναι: *Νήματα* λευκὰ καὶ χρωματιστά, κυρίως δὲ ἐρυθρά, πρὸς κατανάλωσιν ἰδίᾳ ἐν ταῖς προσημειωθείσαις κωμοπόλεσι, *πανικά*, *μαδαπολάμια*, *τσίτι* καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη σχέσιν μὲ αὐτὰ ἔχοντα, *φρέσια*, *ἐριοῦχα*, *κασμίρια*, *δέρματα* κατεργασμένα, *βιδέλλα*, *βακέται*, *βεργίκιον*, *μαροκίνια*, *προβειὰ* διαφόρων χρωμάτων κλπ., *παραλείπω* δὲ τὰ ἀποικιακὰ εἶδη. Διὰ τὴν ἀσχηματίστην ἰδέαν περὶ τοῦ πῶς δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ εὐρυτέρα κατανάλωσις ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ ἢ προτίμησις αὐτῶν ἀπὸ ἄλλα ὁμοειδῆ προϊόντα ξένων χωρῶν καὶ ποῖα τὰ αἴτια τῆς ἀυξήσεως ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν αὐτῶν, εἶναι ὅλως ἀδύνατον, καθ' ὅσον ἑλληνικὰ προϊόντα οὕτω εἰσῆχθησαν ἐν τῷ τόπῳ διὰ τὴν καταστῆναι ἢ ποιότητος αὐτῶν γνωστῆ, ὅπως δυναθῆναι νὰ ἐκφράσῃ γνώμην ὀρθήν. Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ νομίζω ὅτι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐμφύχωσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς προόδου τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου εἶναι τὸ ἐξῆς: Οἱ ἐν Ἑλλάδι βιομηχανοὶ ἐργοστασιάρχαι δεῖον νὰ ἀκολουθήσωσι τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐργοστασιάρχων, πέμποντες δείγματα τῆς παραγωγῆς αὐτῶν εἰς πρόσωπα εἰδικὰ περὶ τὰ τοιαῦτα ἢ ὑπαλλήλους αὐτῶν (commis voyageurs). Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ἐξόδων ἢς πέμψωσι κατὰ πρῶτον δείγματα μόνον εἰς πρόσωπα κατάλληλα

καὶ πάσης ἀσφαλείας, ἵνα ταῦτα ἐνεργήσωσι περὶ τῆς ἐπιτυχίας παραγγελιοδοτῶν. Τοιοῦτοτρόπως καὶ πελατεῖαν προϊόντος τοῦ χρόνου θὰ σχηματίσωσι, καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν γνωστὰ θὰ καταστῶσι καὶ τὰς ποιότητας αὐτῶν ἀναλόγως τῶν γενησομένων αὐτοῖς προσφορῶν θὰ κανονίσωσι καὶ συναλλαγῆς φυσικῶ τῷ λόγῳ θὰ συνάψωσι. Τούτου δὲ γενομένου, ἢ τε παρκαγωγή καὶ ἢ πρόοδος τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου ἐμφύχωθήσεται ἀναμφιβόλως.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία θεωρεῖται ἐνταῦθα ὡς ἀνωτέρα πασῶν, καθ' ὅσον αἱ ἀρίξεις τῶν ἑλληνικῶν ἰστιοφόρων ὑπερβαίνουν τὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλὰ τὰ ἀτμόπλοια διαφόρων εὐρωπαϊκῶν ἐταιριῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν αἰγυπτιακῶν, ἀπορροφῶσι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐξαγωγῆς. Ἄν τὰ ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια ἠδύναντο νὰ συμπεριλάβωσι τὴν παραλίαν τῆς Συρίας εἰς τὸ δρομολόγιόν των, ἤθελε τὰ μέγιστα συντελέσει τοῦτο εἰς τὴν μεταξὺ Τριπόλεως (καὶ πάσης τῆς Συρίας) καὶ Ἑλλάδος συναψιν ἐμπορικῶν σχέσεων, καθ' ὅσον καὶ τὰ προϊόντα τοῦ τόπου τούτου διὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων κατ' εὐθείαν διὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ ἀποστέλλωνται καὶ τὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς Τρίπολιν καὶ ἀλλαγῶν, ὥστε ἢ συμπεριληψίς τῆς παραλίας τῆς Συρίας εἰς τὸ δρομολόγιόν τῶν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων θὰ συντείνῃ πολὺ, ὅχι μόνον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας, ἣτις θεωρεῖται σήμερον ὡς ἐλαττωθεῖσα κατὰ μέγα μέρος, ἕνεκα τῆς πληθύσεως τῶν ἀτμοπλοίων, ἢ δὲ ἐμφύχωσις αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ εἰμὴ διὰ τῶν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων. Ἄλλως τε, ἢ ἐξαγωγή τῆς Τριπόλεως (καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν παραλίῶν τῆς Συρίας πόλεων) ἀξία λόγου οὕσα δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τῆς τε ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

Ἐκ τῆς ἀπὸ 20 ἰουνίου 1889 ἐκθέσεως τῆς ἐν Νικομηδείᾳ ἑλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, δημοσιευθείσης ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως», προκύπτουσιν αἱ ἐξῆς λεπτομέρειαι περὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ κατὰ τὴν Νικομηδεῖαν τμήματος τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας:

Ἐξάγει ὁ τόπος ἐτησίως: Σίτον 1,000,000 κοιλῶν, ὅστις καταναλίσκεται ἐν τῷ τόπῳ. Ἀραβόσιτον 300,000 κοιλῶν, πωλούμενον συνήθως χονδρικῶς 8-9 γρόσια τὸ κοιλόν, ὃ ἀποτελεῖται ἐξ ὀκάδων 22. Βρώμη 100,000 κοιλῶν περίπου, πωλουμένην 8-9 γρόσια τὸ κοιλόν, ἐμπεριέχον 16 ὀκάδας. Λιπαρόσιτον ἕως 150,000 κοιλῶν πρὸς 23-25 τὸ κοιλόν γρόσια, ἐξ ὀκάδων 20. Λινάριον ἕως 100,000 ὀκάδων, πρὸς 2 1/2-3 τὴν ὀκάην. Κεγγήριον 10,000 κοιλῶν πρὸς 9-12 γρόσια τὸ κοιλόν ἐξ ὀκάδων 22. Ἄπαντα τὰ εἶδη ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς Εὐρώπην, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δι' ἀτμοπλοίων Ἀγγλικῶν, ἐν μόνον ἰστιοφόρον Ἑλληνικὸν ἐφόρτωσε βρώμην διὰ Γιβραλτάρ.

Ξυλεία ὑπάρχει ἄφθονος ἐν τῷ τόπῳ, τὴν ὁποίαν ὁμως δὲν ἐμμεταλλεύονται ὅσον πρέπει ἕνεκα διαφόρων λόγων· οὐχ ἥττον στέλλονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἰδίως εἰς Ἑλλάδα ἐτησίως: Δοῦραι ὀξείας 400,000 κομμάτια, πωλουμένης τῆς χιλιᾶδος ἐπιτοπίως 15 μετζήτια ἀργυρᾶ. Καρυδοσάινα 6,000 περίπου κομμάτια, ὧν ἕκαστον πωλεῖται ἀπὸ 16-35 γρόσια. Ὀξὺαι διὰ καθεκλοποιούς 15,000 ὡς ἔγγιστα κομμάτια, ὧν ἑκάστη τιμᾶται γρόσια 5-6. Ἐξάγει δὲ καὶ ἄλλα εἶδη ξυλείας, οἶον φιλύρας (φλαμούργια), πετέλες (καραγάτσα) κλπ. Πλοῖα 18 παρέλαθον ξυλείαν διὰ τὴν Ἑλλάδα, διακροῦντος τοῦ 1888 ἔτους.

Δέρματα, 80,000 ὀκάδες βοείων χονδρικῶς πωλουμένων πρὸς γρόσια 3 τὴν ὀκάην καὶ 35,000 ὀκάδες ἀγριοζώων πρὸς 3 γρόσια τὴν ὀκάην. Ποσότης δερμάτων ἱκανὴ ἀποστέλλεται εἰς Σύρον. Ἐνεκεν ὁμως τῆς ἐπισκεψῆσης ἐπιζωστίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους τούτου, ὀλόκληρον βόειον δέρμα ἐπωλεῖτο πρὸς γρόσια 2 1/2.

Κατὰ παράγει ὁ τόπος 1,000,000 ὀκάδας καὶ ἐπέκεινα· ἢ ἐφετεινῆ ὁμως ἐσοδεῖα προμηνύεται διπλασίαι.

Μαλλία Ἀγκύρας διαβιβαζόμενα ἐντεύθεν 350,000 ὀκάδας· ἐξ αὐτῶν καταναλίσκει τὸ ἐνταῦθα Αὐτοκρατορικὸν ἐργοστάσιον ἐριούχων διὰ τὸν στρατὸν ἕως 150,000 ὀκάδων, πωλεῖται δὲ 4-5 γρόσια ἢ ὀκᾶ ἐνταῦθα ἄπλυτον.

Κουκούλια, 192,395 χιλιόγραμμα, ἐξ ὧν τὸ κίτρινον τιμᾶται ξηρόν, ἐκ 2 1/2 ὀκάδων τὸ κοιλόν, 90-95 γρόσια, τὸ λευκὸν ξηρόν 100-120 τὸ κοιλόν, τὸ κίτρινον χλωρὸν τὸ χιλιόγραμμον 9-13 γρόσια καὶ τὸ λευκὸν χλωρὸν 13-16. Ἡ ἐφετεινῆ ἐσοδεῖα προμηνύεται τριπλασία. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὑπάρχουσιν 9 ἐργοστάσια μετᾶξής, τὰ ὅποια κατεργάζονται τὰ κουκούλια, καὶ ἡ μετᾶξᾶ ἀποστέλλεται εἰς Εὐρώπην.

Τσίροι Ἀρετσούς, 4,463,025 κομμάτια. Ἐπωλήθη ἡ χιλιάς πρὸς γρόσια 93 χονδρικῶς. Ἡ ἐφετεινῆ ἐσοδεῖα ἀνήλθεν εἰς 3,215,844 κομ. καὶ πωλεῖται ἡ χιλιάς γρόσια 108 χονδρικῶς. Τὸ πλεῖστον τοῦ εἶδους τούτου ἀποστέλλεται εἰς

Ὀῖος 1,377,637 λίτραι. Πωλεῖται χονδρικῶς ἢ ὀκᾶ 50 παράδας, τὸ πλεῖστον τοῦ παραγομένου οἴνου ἀποστέλλεται Ἑλλάδα.

εἰς Μασσαλίαν. Ἡ ἐφετεινῆ ἐσοδεῖα προμηνύεται διπλασία.

Ἐλαιον Ἀρετσούς ἕως 400,000 ὀκάδας, ἐξοδευόμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν, τιμᾶται πρὸς γρόσια 4 1/2 - 5 1/2 ἢ ὀκᾶ χονδρικῶς.

Ταῦτα πάντα ἀφορῶσι τὴν ἐσοδεῖαν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1888.

Ἡ εἰσαγωγή ἐλαχίστη, συγκειμένη ἐξ ἐλαίου καὶ ἀποιικῶν. Πρὸς δὲ καὶ ἐκ τινων φορτίων σίτου, καὶ 5-6,000 σάκκων ἀλεύρου. Τὸ εἰσαγόμενον ἔλαιον προέρχεται ἐκ τῆς νομαρχίας Προύσης καὶ 300,000 ὀκάδες ἐκ Μιτυλήνης, πωλεῖται δὲ πρὸς γρόσια 4 1/2 - 5 1/2. Ἄπορον εἶναι πῶς ἐξ Ἑλλάδος δὲν ἀποστέλλεται τοιοῦτον. Κατὰ τὸ 1888 ἐν μόνον μικρὸν ἑλληνικὸν πλοῖον ἐκ Κρανιδίου ἐκόμισεν ἔλαιον, ὅπερ ἐπώλησεν ἀμέσως καὶ εἰς τιμὴν συμπερούσαν. Τὸ τελωνεῖον λαμβάνει 8 % ἐπὶ τῆς ἐκτιμήσεως. Πρὸς δὲ ἦλθον πλοῖα ἑλληνικὰ

3 μικρά, με φορτίον σύκων, χαρουπιών και λεμονιών, τὰ ὅποια καλῶς ἐξεποιήθησαν.

Προσέτι εἰσήχθη ἄλλας 2,138,095 χιλιόγραμμα ἐκ Φωκίας.

ΜΕΤΑΞΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΡΟΥΣΗΣ

Ἐκ τῆς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιευθείσης ἀπὸ 29 μαρτίου 1889 ἐκθέσεως τῆς ἐν Προύσῃ ἐλληνικῆς προξενικῆς Ἀρχῆς, προκύπτουσι τὰ ἑξῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταξοβιομηχανίαν τοῦ νομοῦ Προύσης:

Γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι ἡ κυρία παραγωγὴ τοῦ νομοῦ Προύσης εἶναι τὰ βομβύκια, συνεπῶς δ' ἡ ἐν τῇ ὁμωνύμῃ πόλει καὶ ἐτέρων δευτερευουσῶν πόλεων τῆς αὐτῆς περιφερείας καλλιέργεια τῆς μετάξης. Τὸ εἶδος τοῦτο πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἕνεκα τῆς μαστιζούσης τὴν μεταξοσκωληκοτροφίαν νόσου ὑπέστη σπουδαιοτάτην ὀπισθοδρόμησιν καὶ μικροῦ δεῖν οἱ κάτοικοι νὰ μετατρέψωσι τοὺς συκαμινοαγρούς των εἰς τὴν παραγωγὴν ἐτέρων προϊόντων, πολλοὶ δὲ καὶ προέβησαν εἰς τὴν ἐκρίζωσιν. Εὐτυχῶς ὁμως ἡ ἀνακάλυψις τῆς θεραπείας τῆς νόσου ταύτης ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Γάλλου Παστέρ ἐνεθάρρυνεν αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οὐ μόνον εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐκρίζωθέντων δένδρων προέβησαν ἐντὸς δεκάδος ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προσεπαύξησιν τούτων καὶ ἤδη σήμερον ὁ νομὸς Προύσης ἤρχισεν ἀναλαμβάνων κάπως τὴν προτέραν του ὑπεροχὴν.

Ἡ τῶν βομβυκίων παραγωγὴ καθ' ἅπαντα τὸν ρηθέντα νομόν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς Νικομηδείας, καθότι οἱ δύο οὗτοι Νομοὶ ἀδιχωρίστως ἐργάζονται ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου εἶδους, ἀνέρχεται κατὰ βασίμους πληροφορίας ἐρανοισθείσας ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου τῶν ἑξ ἑμμέσων φόρων εἰς 3,000,000 περίπου ὀκάδων. Ἡ ἐκ τῶν βομβυκίων παραγομένη μέταξα ἀνερχομένη εἰς 300,000 χιλ. ὀκ. περίπου μεταπωλεῖται εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Γαλλίας, πλὴν ἐλαχίστης ποσότητος κατανα-

λισκομένης εἰς τὴν ἐπιτόπιον βιομηχανίαν, δι' ἧς κατασκευάζονται διάφορα μεταξωτὰ ὑφάσματα, ἐν τῷ αὐτῷ πάλιν νομῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καταναλισκόμενα. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐπὶ τῶν ἐν Προύσῃ κατασκευαζομένων ὑφασμάτων μεγάλη ἐγένετο τοπικὴ κατανάλωσις, ὡς καὶ ἐξαγωγή σπουδαία εἰς τὰ διάφορα τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας μέρη, ἀλλ' ἤδη ἡ ὑποτίμησις τῶν ἐξ Εὐρώπης εἰσαγομένων τοιούτων κατὰ πολὺ ἐξησθένισε τὴν τοιαύτην βιομηχανίαν, περιορισθεῖσαν μόνον εἰς τὴν κατασκευὴν κομασιῶν καὶ κρεπιῶν, ὧν ποιοῦνται χρῆσιν οἱ τῆς Ἀνατολῆς κάτοικοι. Ὑφαντήρια δὲ μεταξωτῶν πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν διὰ τὰ κομάσια ὑπῆρχον 500 καὶ πλέον τῶν 200 διὰ κρέτια καὶ ψιλὰ πανικὰ διὰ κουρτίνας κτλ., ἐνῶ νῦν τοιαῦτα ὑπάρχουσιν ἐν ὄλῳ 150.

Παρεκτὸς τῆς βιομηχανίας ταύτης ὑπάρχει καὶ ἡ τῆς κατασκευῆς τῶν βαμβακερῶν προσοψίων, βουρνούζιων καὶ ἐτέρων ὑφασμάτων πρὸς χρῆσιν τῶν ἀτόμων ἐκείνων, ἅτινα ἔχουσιν ἀνάγκην λουτρῶν. Τοιαῦτα δὲ ὑφαντήρια διὰ τὴν τοῦ τοιοῦτου εἶδους κατασκευὴν εἰσιν ἐν χρήσει πεντακόςια. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ προμήθεια τοῦ βάλμβακος ἀλλαχῶθεν λαμβάνει χώραν, καθὼ τοῦ νομοῦ τούτου στερουμένου τῆς τοιαύτης παραγωγῆς, ἡ ἐκ τοῦ εἶδους τούτου προκύπτουσα ὠφέλεια εἶναι ἀσήμαντος, τούτεστι 5 ἐπὶ τοῖς 0/0, τοῦθ' ὅπερ ἀπορροφᾷ σχεδὸν ὁ ἐργάτης.

α') Προύσα, μεταξουργεῖα 39, μετ' ἡλακίας 2,043, Μουδανία μεταξ. 3, μετ' ἡλ. 160, Δεμιρδέση μεταξ. 1 ἐν ἀργίχ, μετ' ἡλ. 100, Τζερὰχ παρὰ τὸ Ἐὔγειόλ μεταξ. 5, μετ' ἡλακ. 160, Σόλους παρὰ τὴν Κίον μεταξ. 1, μετ' ἡλακ. 50, Μπελετζίκιον μεταξ. 13, μετ' ἡλ. 680, Πέλτος παρὰ τὸ Μπελετζίκιον μεταξ. 1, μετ' ἡλ. 52, Κιουπλιά μεταξ. 5, μετ' ἡλ. 316, Ἀσάκιοι παρὰ τὰ Κιουπλιά μεταξ. 1, μετ' ἡλ. 60, Σουγιούτ μεταξ. 3, μετ' ἡλ. 85, Λεύκη μεταξ. 3, μετ' ἡλ. 150, Μουάνικ παρὰ τὴν Πάνορμον μεταξ. 1, μετ' ἡλ. 40, — β') Νικομηδεῖα μεταξ. 1, μετ' ἡλ. 60, Γκέιβε Ὀρτάκιοι μεταξ. 5, μετ' ἡλ. 266, Κιντζιλάρ μεταξ. 1, μετ' ἡλ. 40, Σαλατζλῆ μεταξ. 3, μετ' ἡλ. 112, Μπαχτζετζικ μεταξ. 1, μετ' ἡλ. 60, Ἀτὰ Παζάρ μεταξ. 2,

μέ ἢλ. 110, Ἀσλάμπει μεταξ. 1, μέ ἢλ. 40, Τεπέκιου μεταξ. 1, μέ ἢλ. 80.— Ἐν ὧν μεταξουργεῖα 91, μέ ἢλακάτας 4,664.

Ἐν ταῖς μεταξουργεῖαις τούτοις ἐργάζονται ἐργάτριαι ἐπὶ τῆς διαλογῆς τῶν νηματοκλωστῶν 4,184, βοηθοὶ ἐργάται καὶ ἐργάτριαι 1,500, ἐργάτριαι διαχωρίζουσαι τὰς διαφοροὺς τῶν κουκουλιῶν ποιότητος 2,000. Τὰ ζῶντα ἐν ὧν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ἄτομα εἰσὶν 7,684.

Ἡ προκύπτουσα ὠφέλεια εἰς τοὺς βιομηχάνους τούτους τῆς μετὰξης εἶναι ἀσήμεντος ἐν ταῖς παρούσαις μάξιστα περιστάσεσι, καθ' ἃς ἡ μεγαλειτέρα ἀξία ἐπὶ τῆς ἐκλεκτοτέρας ποιότητος τῶν βομβυκίων ἀνέρχεται τὸ πολὺ εἰς φράγκα 5 $\frac{1}{2}$ - 6 κατ' ὄκᾶν ἵνα δὲ παραχθῇ μία ὄκᾳ μετὰξης, ἀπαιτοῦνται 8 τοὐλάχιστον ἀρίστης ποιότητος κουκουλιῶν ἐν ὧν φράγκα 44-48. Ἐξοδα διάφορα ἐπὶ μιᾶς ὄκᾳ μετὰξης συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐνοικίων κτλ., φράγκ. 3, τὸ ὅλον 47-51.

Ἡ τῆς μετὰξης ἀξία ἐπὶ τινα ἔτη κυμαίνεται μεταξύ τῶν 52-53 καὶ σπανιώτατα μέχρι τῶν 58-60 φρ., ὅποτε καὶ τὰ βομβύκια ὑπερτιμῶνται. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι οἱ τὴν βιομηχανίαν τῆς μετὰξης ἐπαγγελλόμενοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ζημίαν, ὅποτε οὔτε ἐν καιρῷ διαθέτωσιν ἴδια ἱκανὰ κεφάλαια πρὸς ἀγορὰν πράγματος, ἐπαρκούντος αὐτοῖς ἐφ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐνῷ τὸναντίον συνεχῶς οἱ τοιοῦτοι ὑπέρστανται τοιαύτην, ὅτε ποιοῦσι προπωλήσεις, ὅπως προκαλέσωσι πιστώσεις καὶ συνεπῶς προπληρωμὰς, τὰς ὁποίας ὀφείλουσι νὰ ἐξοφλήσωσιν εἰς ὠρισμένας προθεσμίας.

Τὰ βιομηχανικὰ τῆς μετὰξης καταστήματα ἀνήκουσιν εἰς Γάλλους καὶ Ἀρμενίους, τὸ ὄγδοον δὲ μόλις εἰς Ἑλληνας, τὰ δὲ ὑφαντήρια ἐξίσου εἰς Ἑλληνας, Ἀρμενίους καὶ Ὀθωμανούς.